

ÚVODNÍ SLOVO ZPRAVODAJE 2/2025

Vážení spoluobčané,

další tři měsíce jsou za námi a my s radostí očekáváme Velikonoce s jarními dny. Zvolením Donalda Trumpa americkým prezidentem nastaly celému světu divoké časy. Stále se jedná o uzavření míru mezi Ukrajinou a Ruskem. Nikdo neví, co se bude dít zítra...

Členové Rady obce Chuchelná začali společně jednat už 6. 1. 2025 a šli se ke svým jednáním v prvním kvartále letošního roku 6krát. Důvodem byla příprava prvního zasedání zastupitelstva obce a stanovení poplatků pro podnikatele a živnostníky za svoz odpadů, které se zvýšily o 4%. Hned začátkem tohoto roku jsme opět schvalovali žádost o dotaci z rozpočtu Moravskoslezského kraje na akci: „Rekonstrukce části chodníku na ulici Komenského v Chuchelné“, která nebyla v roce 2024 podpořena. Bohužel jsme se dostali jen mezi náhradníky i letos. Zastupitelé budou muset přemýšlet, zda toto akci neuskutečnit příští rok i bez dotací a schválit ji v novém rozpočtu na rok 2026.

Řešit se také musela největší akce tohoto roku, výstavba točny autobusů u vlakového nádraží. Dopravní projektant Ing. Vladimír Vašík dokončil do konce února projektovou dokumentaci s položkovým rozpočtem, který byl součástí výběrového řízení na zhotovitele této akce. Ten by měl být znám během dubna. Mezitím musíme získat povolení stavby před dokončením, dříve to bylo stavební povolení, a stavbu začít. Termín dokončení je šibeniční, a to 30. 11. 2025!

V polovině února jsme vyhlásili výběrové řízení na pořízení nového malotraktoru pro obecní účely, neboť VEGA z roku 2009 byla již poruchová. Obec potřebuje malotraktor s maximální šířkou 1,2 m z důvodu zimní údržby chodníků. Firma Agroservis podala nejnižší cenovou nabídku ve výši 1 034.550 Kč na malotraktor VEGA 57 HTD Comfort s vlečkou

a příslušenstvím a je s ní podepsána kupní smlouva. Prodávající by měl stroj dodat do 30. 6. 2025.

V únoru byla podána nová dotační žádost na Ministerstvo pro místní rozvoj na zakázku „Zpracování Změny č. 2 Územního plánu Chuchelná“, která nebyla, z důvodu vyčerpání finančních prostředků na tuto dotační výzvu, v roce 2024 Chuchelné schválena. Akce byla již vysoutěžena s nejnižší cenovou nabídkou firmy Ateliér Archlan Ostrava ve výši 477.950 Kč.

Nejde vše podle plánu, jak si člověk představuje. Měla to být poslední třesnička na dortu v rekonstrukci zdravotního střediska, a to zprovoznění zubní ambulance, na kterou netrpělivě čekají všichni předregistrovaní pacienti. Bohužel se z administrativních důvodů nepodařilo otevřít zubní ambulanci ani k 31. 3. 2025. Zubaři, i když zahraniční, jsou připraveni, schvalovací proces na ministerstvu brání zahájení provozu. Snad se dočkáme co nejdříve, nedávám už však žádný termín. Z důvodu neotevření zubní ambulance k 31. 3. 2025 jsme pozastavili k datu 4. 4. 2025 předregistrace.

Půl roku se také čekalo na rozšíření zásilkových boxů Zásilkovny, které se podařilo realizovat až nyní. Slíbené, z minulého roku, jsou ještě zásilkové solární boxy PPL. Věřím, že se jejich instalace dočkáme do konce tohoto letošního. Trochu mi to připadá, že stále více platí přísloví: „Slibem nezarmoutíš“, i když smlouvy a závazky by se měly plnit.

Obec disponuje osmi obecními byty, o jejichž údržbu se musíme starat. Z důvodu uvolnění jednoho bytu na ulici Masarykova jsme zahájili rekonstrukci bytového domu, neboť se po cca třiceti letech užívání projevila vlhkost ve spodních bytech. Provedla se sanační injektáž a nová izolace venkovní severní strany. V dalších měsících nás čekají vnitřní úpravy bytu tak, abychom se za pronajaté prostory nemuseli stydět. Věříme, že bytový dům bude sloužit ke spokojenosti další desítky let.

Dobrá zpráva pro občany ulice Mírová. Po dlouhých letech bylo vyvoláno jednání novým vedením Lesů ČR, pobočkou Opava o námi navrhované směně pozemku p. č. 105/1, k. ú. Chuchelná za obecní lesní cesty. Zástupci Lesů projeví zájem o této věci jednat, bohužel to musí projít nadřízenými orgány v Ostravě, centrále v Hradci Králové a schválením na Ministerstvu zemědělství. Bude to sice běh na dlouhou trať, počítáme cca 3 roky, ale díky alespoň za to.

Zastupitelé se sešli v 1 kvartále na svých zasedáních třikrát. Poprvé to bylo na veřejném zasedání už dne 8. 1. 2025, kdy hlavním bodem bylo schválení Smlouvy s Moravskoslezským krajem ohledně dotace na stavbu autobusové točny u nádraží ve výši 8 000.000 Kč. Podruhé to bylo opět zasedání veřejné dne 26.2.2025 z důvodu schválení bezúplatného převodu vlastnického práva k pozemku p. č. 804/1, z vlastnictví České republiky do vlastnictví obce Chuchelná. Jedná se o pozemek části koryta potoka Zbojnička za náhradním hřištěm, který patřil Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Potřetí to bylo na pracovním zasedání dne 17. 3. 2025, kdy se zástupci ČEZu byla projednávána výstavba větrných elektráren na katastru obce a tři možnosti smluv ohledně vzájemné spolupráce. O dalším postupu by měli zastupitelé rozhodnout na veřejných zasedáních v květnu či červnu 2025.

Koncem roku 2024 jsme převzali, pod správu obce, opět kulturní dům. Vyhlásili jsme nový záměr pronájmu, i když víme, že se do restaurační činnosti nikdo nehrne. Nastavili jsme přijatelné podmínky pronájmu, o kterých se můžete více dozvědět na webových stránkách obce nebo přímo na OÚ v Chuchelné. Lze si zde, za daných podmínek, objednat i soukromé akce a oslavy, bohužel však bez obsluhy. Jsem rád, že se nepotvrdily „zaručené“ zprávy o ukončení činnosti KD Chuchelná či jiných nesmyslech. Obec tyto komerční prostory v současné době upravuje tak, aby mohly sloužit dále našim občanům. I když na současnou rekonstrukci KD nejsou peníze, snad se do ní pustí některé z dalších zvolených zastupitelstev. Menší oslavy, cca do 30 osob lze také zajistit ve vedlejších restauracích „U Nevřelů“ a v restauraci „NEJEN CAFÉ“.

Vážení spoluobčané, chtěl bych Vám popřát příjemné prožití velikonočních svátků a sluncem zalité jarní dny. Ať jsou Velikonoce zdrojem načerpání jarní síly, pohody a klidu, Ať tuto dobu prožijete se svými blízkými a s těmi, které máte rádi.

*Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce
starosta@chuchelna.com*

Kulturní dům Chuchelná

Informace o pronájmu Kulturního domu

Velký sál: 4 000 Kč
Malý sál: 2 300 Kč
Smuteční hostina: 500 Kč

Rezervace a více informací na tel: 723 666 545.

Uvedené ceny jsou včetně DPH.
K ceně nájmu se připočítává poplatek za energie podle skutečné spotřeby a za služby dle objednávky.
Součástí pronájmu je také zajištění úklidu.

UPOZORNĚNÍ OBČANŮM!!!

Upozorňujeme občany na stále se množící případy vandalismu, a dokonce vykrádání nemovitostí v naší obci v posledních měsících. Apelujeme na spoluobčany, aby si více všímali jakýchkoliv podezřelých osob v obci, a to také ve večerních hodinách. Při návštěvě podomních prodejců registrujte jejich trasu a pohyb tohoto člověka, jeho popis včetně přibližného věku. Pokud mají auto, je dobré si zaznamenat nebo vyfotit i registrační značku vozidla.

Jakákoliv podezření hlase na starostu obce (724 180 678) nebo přímo na Policii ČR, oddělení Kravaře (553 671 233, 606 089 002).

OZNÁMENÍ OBECNÍHO ÚŘADU

Když jsem v roce 2002 vstupoval do komunální politiky, velké iluze o lidech jsem si nedělal. Někteří Vám dávají sílu do práce, druzí Vám, hlavně pomluvami, chtějí podkopávat nohy. Je na každém, v co kdo a komu uvěří. Jelikož jsem se zde narodil a prožil celý život, znám osudy i „vylomeniny“ všech místních spoluobčanů. Nebylo to tak zlé do roku 2014, kdy jsem se jen „vezl“ v práci i v obecním zastupitelstvu pod nadřízenými. Už ve volebním období 2010 – 2014 jsem poznal, jak dokáže i komunální politika být špinavá věc, promiňte, spíše lidi. A tak jsem se rozhodl, v roce 2014, že Chuchelné vrátím to, co jí dlužím. Vzal jsem funkci starosty a dělám to již více jak 10 let, i s určitými chybami, kterých se člověk dopustí a nejdou vrátit zpět. Jsem optimista a věřím zkrátka tomu, že pokud se někdo snaží a koná dobro, dobrem se mu oplácí. Za mé období jsem musel poznat okresní soud, krajský soud, hospodářskou kriminálku, zúčastnil jsem se exekučního jednání, byl jsem propírán v novinách např. ohledně rekonstrukce křižovatky před Rehabilitačním ústavem... Jak jsem se mýlil mi došlo koncem ledna 2025, když obec Chuchelná obdržela Výzvu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ohledně rekonstrukce zdravotního střediska. Existují „Murphyhy zákony“, zde jde však o lidovou moudrost: „Každý dobrý skutek musí být po zásluze potrestán“. Existují i další, ale o těch bych se tady nezmiňoval. Já můžu jen říci, že rekonstrukce zdravotního střediska mne stála hodně nervů, ubrala mi několik let života, žádný finanční prospěch jsem z toho neměl. Jsem hrdý na to, že jsem mohl, s většinou zastupitelů, tuto stavební akci prosadit a uskutečnit. Snaha, udělat naší obec hezkou, ve které se dobře žije, je snahou nejen radních, ale i mou. Jsou však mezi námi takoví, kteří se snaží zasívat neshody, nejistotu, pochybnosti, prostě rozdělovat obec. S takovým úmyslem byl na ÚOHS zaslán dopis, který Vám zde předkládám. Nechávám na občanech, jaký názor na věc a na lidi, kteří si stěžují, si udělají.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Obraceme se na Vás s prosbou o prošetření veřejné zakázky obce Chuchelná, IČ 00300161, sídlo K. M. Lichnovského 10, 747 24 Chuchelná, se starostou obce v čele Ing. Rudolfem Sněhotou. Máme závažné podezření na porušení pravidel stanovených v zákoně o ochraně hospodářské soutěže soutěžitele obce Chuchelná, IČ 00300161. Domníváme se, že se obec Chuchelná dopustila protisoutěžního jednání při akci "Zdravotní středisko K. M. Lichnovského 9, 747 24 Chuchelná" zveřejněné na profilu zadavatele www.vyhodnovevorenici.cz

Zdravotní středisko dle zveřejněných informací bylo vysoutěženo za 27.880.566,- Kč bez DPH. Je s podivem, že na téže profilu jsou zveřejněny i další zakázky týkající se zdravotního střediska. Dle našeho mínění byla zakázka umyšleně rozdělena na více zakázek. Dne 9.4.2024 bylo rekonstruované zdravotní středisko slavnostně otevřeno, což dokumentuje video uveřejněné na webu TV Hlúčinsko a www.youtube.com a také fotografie z akce na webu obce Chuchelná www.chuchelna.com, kde je také budova dokumentována z dronu. Ve videu ze slavnostního otevření je v 7. minutě zdokumentováno z úst starosty obce to, že akce stála bezmála 50 mil. Kč. Na videu i fotkách je zřetelně vidět, že okolí zdravotního střediska je také zrekonstruováno a funkční. I přesto je na profilu zadavatele dále uveřejněná akce dne 22.7.2024 s názvem „Chuchelná rekonstrukce veřejného prostranství na parcele 36/1“, což je parcela zdravotního střediska, a dále dne 3.12.2024 je zveřejněna (mimo zákonem stanovené lhůty) akce další, za 2.133.832,79 Kč bez DPH nazvana jako dokončovací práce na zdravotním středisku. V měsíci květnu rezignovali na své mandáty někteří zastupitelé, kteří nesouhlasili s navýšením vysoutěžené ceny na zdravotním středisku a s podvodů s tím související. Nabízi se myšlenka, že by se starosta domáhal u zastupitelů odsouhlasení vicepráci a ty nebyly schváleny, proto si na dofinancování akce vymyslel další fiktivní zakázky? Prosíme o prošetření celé záležitosti. Děkujeme.

Videa z akcí:

Chuchelná ► Otevření nové lekárny | #Hlucinsko.TV | @TelevizeHlucinsko

Chuchelná ► Otevření nové knihovny | #Hlucinsko.TV | @TelevizeHlucinsko

Chuchelná ► Otevření stomatologického střediska | #Hlucinsko.TV | @TelevizeHlucinsko

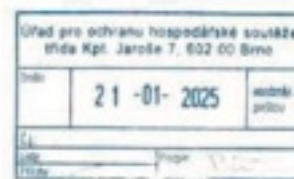
Chuchelná ► Otevření zdravotního střediska | #Hlucinsko.TV | @TelevizeHlucinsko

FOTOGRAFIE:

<https://www.chuchelna.com/fotogalerie/skco-v-roce-2024/>

Náklady na rekonstrukci zdravotního střediska 2018–2024

	Stavební část rekonstrukce zdravotního střediska	48 132 637,14 Kč
	Interiér, nábytek vybavení	2 811 933,36 Kč
	Posudky, aut.a tech.dozor,ostatní	3 141 765,00 Kč
		54 086 335,50 Kč
DOTACE	Knihovna	224 000,00 Kč
	Fotovoltaika	417 769,18 Kč
	Energetické úspory	3 834 021,47 Kč
	Vybavení zubní ambulance - dotace MSK	3 851 715,00 Kč
		8 327 505,65 Kč

DERATIZACE V OBCI CHUCHELNÁ

Co to vlastně ta deratizace je? Je to proces likvidace krys a jiných hlodavců (potkanů, myší, křečků) různými prostředky, zejména ve skladech a prostorách obývaných, užívaných lidmi či hospodářskými zvířaty, jejich likvidace ve volné přírodě. Deratizace se podle použitých prostředků dělí na mechanickou (užívající pasti na myši a podobné technické prostředky), chemickou (užívající jedy, nazývané rodenticidy), případně deratizaci dalšími metodami (rozšíření chorob mezi populaci hlodavců, eventuálně využití jejich přirozených nepřátel, např. koček).

Tato činnost se provádí za účelem ochrany lidského zdraví a zabránění ekonomickým škodám. Pravidelné provádění slouží jako prevence v zajištění objektů proti vnikání hlodavců, znemožnění jejich zahnízdění, odstranění zdrojů potravy, a především zabránění vzniku a šíření infekčních nemocí lidí.

Obec Chuchelná od podzimu 2016 dvakrát ročně zajišťuje hubení potkanů odbornou deratizační firmou Deratizace 4D z Brna pomocí nastražených návnad. Poslední celoplošná deratizace v obci proběhla dne 9. 10. 2024. Celkem bylo deratizováno 137 šachet. Vyhodnocují se vždy sežrané návnady k celkovému počtu podaných návnad. S ohledem na dřívější výsledky dopadly hodnoty deratizace 2024 až překvapivě pozitivně. Jedná se o nejlepší hodnoty za celou dobu sledování a o procentuálně „ideální“ a cílový stav. Tím, že tento stav je již dva roky, začne se na jaře 2025 omezovat rozsah deratizace v klidných oblastech o cca 10 ks.

Pokud by takové výsledky pokračovaly i nadále a nejednalo by se o výjimku, pak by šlo doporučit další omezování rozsahu deratizace. Ze statistiky podzimních měsíců je nezpochybnitelné zlepšení výskytu z cca 60% a více v letech 2016–2020 na současných 15–40%. Výskyt se tak povedlo za osm let snížit o podzimech o polovinu. Z důvodu udržení alespoň současného stavu a vzhledem k výsledkům je doporučeno pokračovat v pravidelné deratizaci 2krát ročně.

Je třeba o těchto věcech i mezi občany mluvit, nestydět se za to, že mi běhají potkani po pozemku a problém řešit. Nejčastěji se tyto hlodavci nachází v místech, kde mají

dostatek potravy, hlavně u chovatelů slepic a drůbeže. Je proto nutné krmení schovávat, i když to někdy nemusí stačit. Potkani jsou schopni potravu získat i v uzavřených prostorách.

Žádáme tímto občany, aby o problému výskytu těchto hlodavců, v jakékoliv lokalitě obce, kontaktovali starostu obce, tel. 724 180 678. Návnady na hubení hlodavců jsou k dispozici zdarma u starosty nebo pracovníků obce.

Výsledky deratizace v obci Chuchelná

- jaro 2017 – 45 %
- jaro 2018 – 41 %
- jaro 2019 – 59 % bez děr
- jaro 2020 – 40 % + 1 díra
- jaro 2021 – 68 % bez děr
- jaro 2022 – 55 % + 1 díra
- jaro 2023 – 47 % + 2 díry
- jaro 2024 – 30 % + 1 díry
- podzim 2016 – 67 %
- podzim 2017 – 61 %
- podzim 2018 – 35 %
- podzim 2019 – 63 % + 1 díra
- podzim 2020 – 62 %
- podzim 2021 – 31 % + 1 díra
- podzim 2022 – 42 % + 2 díry
- podzim 2023 – 25 % + 1 díry
- podzim 2024 – 15 %

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

VZNIK TŘÍKRÁLOVÉ POKLADNIČKY

Tříkrálová sbírka je akce organizovaná Charitou ČR, která má charakter celostátní sbírky s hlavním účelem na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším sociálně potřebným skupinám lidí, zejména v regionech, kde sbírka probíhá. Dary od obyvatel vybírají koledníci organizovaní do skupinek ve dnech 1.–14. ledna, přičemž jejich obvyklé uspořádání představují tři koledníci v dětském věku coby tři králové a jejich dospělý doprovod vybavený od pořadající charity průkazem koledníka. Sběrka probíhá od roku 2000, iniciátorem sbírky byl moravský metropolita arcibiskup Jan Graubner a následující rok byla pro velký úspěch zorganizována na celém území ČR. Málokdo z občanů České republiky ví, jak vznikla pokladnička pro Tříkrálovou sbírku.

Chuchelná je známá plastikářskou firmou PF PLASTY.CZ, dříve LNH Chuchelná. Celý život pracoval jako technik v tomto podniku také Jiří Otlík, rodák z Chuchelné. V 90. letech, kdy začínala Tříkrálová sbírka, podnik navštívili zástupci Charity, chtěli vyrobiť nějakou pokladničku pro tuto sbírku. Jirku napadlo, že ve skladu forem zahájí čtyři vyřazené formy na termosky, do kterých se dříve nalévala polévka pro horníky. Aby polévka nevystydlá, nádoba s vložkou a víčko s vložkou se ještě vypěňovaly, aby udržovaly teplotu. V té době ztratil výrobek pro horníky svůj význam a formy by čekala šrotace. Nakonec spodní nádoba zůstala stejná, víčko se upravilo na pokladničku. Ostatní dvě formy se již nepotřebovaly. Po následných úpravách forem byly předloženy vzorky v různých barvách a nakonec zvítězila barva nejpřirozenější, přírodní.

Všichni, kteří vidí koledníky s kasičkou, a znají její původ, mají pěkný pocit, Jiří Otlík z Kravař nejvíce.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2025 V CHUCHELNÉ

V letošním roce se Tříkrálová sbírka v Chuchelné uskutečnila ve dnech 3.–5. 1. 2025. V těchto dnech procházelo Chuchelnou devět skupinek pod vedením vedoucích Renáty Kamrádové (Vojtěch Kamrád, Šimon Bernát, Filip Halfar), MUDr. Lucie Červinkové (Sofie Červinková, Soňa Prasková, Violeta Kotrčová), Mgr. Lenky Kašné (Petra Kašná, Adria Rozkošná, Daniel Valenta), Jany Jiříkové (Štěpán Jiřík, Matouš Bernát, Tamara Jarošová), Milady Meinhardové (Ester Meinhardová, Eliška Jakšová, Štefan Meinhard), Štefana Meinharda (Milada Meinhardová, Eliška Jakšová, Ester Meinhardová), PharmDr. Elišky Suchánkové (Dominik Suchánek, Kristýna a Aneta Borovičkovi, Jiří Borovička), Lenky Stoškové (Adam a Daniel Stoškovi, David Prasek) a Renáty Štefkové (Sára a Barbora Štefkové, Ema Lukášková). Vybralo se nejvíce od roku 2010, a to 98.786 Kč. Velký dík patří všem přispívajícím, koordinátor-

ce Miladě Meinhardové a všem malým koledníkům i jejich vedoucím.

Děkujeme všem, že jste přispěli na dobrou věc.

ZPRÁVODAJ

Finanční částky vybrané v Chuchelné v letech 2010–2025

- 2010 – 41.075 Kč
- 2011 – 41.904 Kč
- 2012 – 41.978 Kč
- 2013 – 45.193 Kč
- 2014 – 49.135 Kč
- 2015 – 48.614 Kč
- 2016 – 48.819 Kč
- 2017 – 55.025 Kč
- 2018 – 53.757 Kč
- 2019 – 63.221 Kč
- 2020 – 72.726 Kč
- 2021 – 44.100 Kč
- 2022 – 83.958 Kč
- 2023 – 81.771 Kč
- 2024 – 95.348 Kč
- 2025 – 98.786 Kč

OBEC	Částka
Antošovice	22 009,00 Kč
Bělá	33 992,00 Kč
Bohuslavice	171 227,00 Kč
Bolatice	
Borová	267 264,00 Kč
Darkovice	107 485,00 Kč
Dolní Benešov	
Zábřeh	227 902,00 Kč
Hať	174 904,00 Kč
Hlučín - Bobrovníky	77 197,00 Kč
Hlučín - Darkovičky	122 807,00 Kč
Hlučín - město	410 350,00 Kč
Chuchelná	98 786,00 Kč
Kobeřice	226 208,00 Kč
Kozmice	147 919,00 Kč

OBEC	Částka
Kravaře, včetně Koutů a Dvořiska	395 519,00 Kč
Ludgeřovice	262 494,00 Kč
Markvartovice	115 995,00 Kč
Píšť	148 800,00 Kč
Rohov	46 653,00 Kč
Strahovice	69 030,00 Kč
Sudice	48 144,00 Kč
Šilheřovice	106 262,00 Kč
Štěpánkovice	220 538,00 Kč
Třebom	14 012,00 Kč
Vřesina	107 256,00 Kč
Závada	44 953,00 Kč

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Dne 1. 12. 2020 byl Poslaneckou sněmovnou schválen nový zákon o odpadech č.541/2020 Sb., jehož účinnost byla stanovena od 1. 1. 2021 a který vychází z aktuální legislativy EU. Nový zákon výrazně zpřísňuje nakládání s odpady, přičemž základní myšlenkou je odpady více recyklovat nebo energeticky využívat a méně skládkovat. V současné době se v ČR skládá polovina komunálních odpadů. Na skládku bude od 1. 1. 2030 zakázáno ukládání využitelných odpadů, které nebudou splňovat přísná kritéria stanovená zákonem. Ke splnění takového ambiciózního cíle by mělo přispět především podstatné zlepšení třídění komunálního odpadu.

Obec má povinnost, od letošního roku, zajistit, aby odděleně soustředované recyklovatelné složky komunálního odpadu tvořily alespoň 60 %, v letech 2030–2034 alespoň 65 % a po roce 2035 alespoň 70 % z celkového množství komunálních odpadů, kterých bude obec v daném kalendářním roce původcem. Míra separace komunálního odpadu se určí jako podíl množství odděleně sbíraného recyklovatelného odpadu v obci (bio, papír, plast, sklo, oděvy atd.) a celkové produkce komunálních odpadů v obci (směsný a velkoobjemový odpad). V obci Chuchelná jsme v roce 2022 dosáhli 51% recyklace, v roce 2023 to bylo jen 47 %, v roce 2024 to bylo 49 %!!! **V případě neplnění separačních cílů se obec dle § 112 zákona o odpadech vystavuje riziku sankcí až do výše 200 tis Kč za každý rok neplnění.** Plnění těchto cílů bude samozřejmě vyžadovat vznik nových zpracovatelských kapacit, které v tuto chvíli nejsou k dispozici. Je potřeba si také uvědomit, že recyklace nebude zadarmo, takže se můžeme připravit na postupné zdražování. V souladu s evropskými recyklačními cíli nový zákon o odpadech zavede postupné zvyšování poplatku za ukládání využitelných a recyklovatelných odpadů na skládky, a to ze současných 500 Kč za tunu až na 1850 Kč v roce 2030. Za zvyšováním poplatku stojí zase motivace pro odklonění využitelných a recyklovatelných materiálů ze skládek a nastartování recyklačního průmyslu.

TABULKA č. 1

Rok	2025	2026	2027	2028	2029
Množství odpadu na obyvatele v kg	160	150	140	130	120

Nový zákon o odpadech zavádí k podpoře třídění v obcích tzv. třídící slevu. Na tu dosáhnou všechny obce a bude pouze na nich, jak dlouho budou tuto slevu v daném roce čerpat. Sleva bude vztahována k množství odpadů uložených na skládce za rok a obyvatele. Množství těchto odpadů se bude sledovat v kg na obyvatele, přičemž toto množství se bude každoročně snižovat. Letos již to dělá jen 160kg/obyvatele/rok !!!

Pro představu uvádíme, že za rok 2024 občané Chuchelne vyprodukovali 232,2 tun směsného komunálního odpadu a 27,82 tun objemného odpadu, tedy celkem 260 tun. Pokud toto číslo vydělíme 1283 obyvateli obce, vyjde nám produkce 202,7 kg/osobu. Takže jsme o 32,7 kg/osobu nad limitem v tabulce v roce 2024. A limit se opět letos snižuje o 10 kg. To si už v dalších letech nemůžeme dovolit!!!

TABULKA č. 2

Rok	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
Využitelné odpady v Kč/tunu	1500	1600	1700	1800	1850	1850
Zbytkové odpady v Kč/tunu	500	600	600	700	700	800

Pro rok 2025 se bude kalkulovat s množstvím odpadu ve výši 160kg na obyvatele. Počet obyvatel Chuchelne byl k 1. 1. 2025 1294 obyvatel. Součin těchto čísel dává 207 tun. Podle zákona se na toto množství bude vztahovat třídící sleva a poplatek 500 Kč/t bude obci fakturován do výše tohoto množství. Pokud se toto množství překročí, bude už obci fakturováno 1250 Kč/t. V loňském roce jsme již za listopad a za prosinec 2024 už museli platit

zvýšenou sazbu!! V dalších letech se bude množství odpadu na obyvatele snižovat a poplatky za ukládání zvyšovat! Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bude žádoucí i nadále zvyšovat úroveň třídění komunálních odpadů v naší obci. V porovnání s okolními vesnicemi na tom nejsme zrovna nejlépe. O dalších skutečnostech a novinkách Vás budeme informovat i v následujících Chuchelenských zprávách.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ V OBCI CHUCHELNÁ

Obec Chuchelná má svůj zavedený systém odpadového hospodářství. Sběr se provádí individuálně dle jednotlivých komodit a svozového kalendáře na příslušný rok. Každý občan, po zaplacení letošního poplatku 750 Kč, má možnost zapojit se a využívat náš systém třídění.

Mění se odvoz směsného komunálního odpadu, který již neumožňuje vystavení jakéhokoliv potřebného množství popelnic bez nalepené známky na příslušný rok. Vše směřuje k budoucímu vážení popelnic. Do 30. 6. 2025 by měly být všechny popelnice označeny platnými známkami a poplatky občanů zaplacený. Jinak se může stát, že nedojde k výsypu neoznačených popelnic.

Svoz velkoobjemového odpadu je z obce odvážen v měsících duben a říjen. Chceme umožnit spoluobčanům, aby se mohli v daných termínech zbavit všech nepotřebných věcí. Stále jsou do velkoobjemového objemu přiváženy plasty, kov aj. komodity, které nám zbytečně navyšují objem a předražují tento svoz.

Sběr bioodpadu musí obec zajistit celoročně a jedná se o čtrnáctidenní svoz BIO popelnic. Bohužel nelze pronajmát více než jednu popelnicu na nemovitost. Větší množství bioodpadu mohou majitelé nemovitostí odvézt 2krát týdně od konce března do konce listopadu do kontejneru v areálu bývalé skládky za náhradním hřištěm. V měsících prosinec až únor lze bioodpad odvést také na skládku po telefonické domluvě s pracovníky obce. Tam je možné přivést i větve stromů, klestí, túje, které se po nashromáždění budou drtit obecním drtičem na štěpku. U komodity plastů zajišťujeme měsíční

sběr do žlutých pytlů svozovou firmou u jednotlivých nemovitostí. Do žlutých pytlů můžete dávat: PET láhve, folie (čiré, barevné), mikrotenové sáčky, sáčky od bombónů, oplatek a cukrovinek, obaly od chipsů, kávy, igelitové tašky, plastové obaly neznečištěné potravinami (kelímky od jogurtů, másla, sýrů, masa), vypláchnuté HDPE plasty (obaly od kečupů, hořčice, šamponů, pěny do koupele, kosmetiky, sava, domestosu, prostředků na mytí nádobí, čistících prostředků), obalový polystyren, plastové hračky atd. Jelikož má svozová firma svou třídící linku, lze do žlutých pytlů společně s plasty dávat také tzv. tetrapacky, nápojové kartony od mléka, džusů, vína i kovové obaly neznečištěné potravinami (vypláchnuté konzervy), plechovky od piva a jiných nápojů, drobné kovové předměty z domácnosti, sprejové nádoby, kovová víčka, prázdné obaly čajových svíček atd. Papír se sváží 1krát měsíčně obecními zaměstnanci. Po nashromáždění určitého množství odveze svozová firma papír z obecního sběrného místa. Na papír občané dostávají modré pytle.

Víme však, že toto množství modrých a žlutých pytlů je pro poctivě třídící spoluobčany nedostačující. Není problém si obojí odpadové pytle opatřit přes starostu, místostarostu či zaměstnance obce, kteří však zkontrolují jejich následné využití. Nebudeme si nalhávat, že způsob využití těchto pytlů je i jiný. Občané, kteří nechtějí čekat na svozový den, mohou žluté pytle s plasty přivést a odložit ke staré garáži bývalého obecního úřadu, dnešního muzea, i mimo svozový den, papír

lze odložit u staré stodoly u hasičské zbrojnice. Zaměstnanci obce zajistí jejich odklizení na sběrné místo.

Sběrná místa má obec Chuchelná na sklo, oděvy, papír, jedlé tuky a oleje a plasty u obchodního domu Tempo, což je v současné době dostačující. Po jejich naplnění jsou nádoby vysypávány a sběr odvážen k likvidaci. Kov je možné ukládat celoročně za bývalou farou.

Ve vestibulu obecního úřadu máme umístěnou sběrnou nádobu na sběr drobného elektrozařízení a baterií. Stavební suť se v obci neodebírání. Nejschůdnější možností je její odvoz, za úplaty, např. do Gipstrendu Kobeřice.

Co občanům v Chuchelné v odpadovém hospodářství chybí? Asi jen to, aby nemysleli jen na sebe, svoji pohodlnost a prospěch a udělali něco pro životní prostředí a budoucnost svých dětí. Popelnice na směsný odpad vystavujte před nemovitostí večer před svozem. Svozová firma může svážet už od 6,00 hod. ráno a včas nevystavené popelnice Vám nemusí být odvezeny!!! **Chcete-li být informováni o celkovém dění v obci a o upozorněních na svozové dny, stáhněte si do svého mobilu aplikaci „V OBRAZE“.**

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Příjmy a výdaje v odpadovém hospodářství obce Chuchelná 2018 - 2024

Příjmy a výdaje v odpadovém hospodářství obce Chuchelná 2018 - 2024

Příjmy	2018		2019		2020		2021		2022		2023		2024		
		Příjmy		Příjmy		Příjmy		Příjmy		Příjmy		Příjmy		Příjmy	
Občané		619 062 Kč		641 388 Kč		631 322 Kč		671 161 Kč		736 774 Kč		819 943 Kč		851 986 Kč	
Podnikatelé		99 066 Kč		97 783 Kč		92 968 Kč		92 189 Kč		111 575 Kč		118 374 Kč		118 536 Kč	
EKOCOM		193 123 Kč		211 537 Kč		221 192 Kč		226 921 Kč		219 334 Kč		284 766 Kč		372 302 Kč	
Celkem		911 251 Kč		950 708 Kč		945 482 Kč		990 271 Kč		1 067 683 Kč		1 223 083 Kč		1 342 824 Kč	
Výdaje															
		2018		2019		2020		2021		2022		2023		2024	
Komodita	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady	tuny	Náklady	
1 SKO	268,1	563 434 Kč	239,2	534 727 Kč	237,2	538 552 Kč	237,1	554 980 Kč	218,1	553 847 Kč	257	633 836 Kč	232,2	683 579 Kč	
2 VOO	34,32	92 872 Kč	29,96	97 475 Kč	27,12	103 152 Kč	24,24	102 832 Kč	20,74	100 134 Kč	21,4	113 886 Kč	27,82	126 385 Kč	
3 Plasty	27,18		28,21		28,84		27,36		25,8		27,6		27,48		
4 Kompozit.ob.	0,81		0,83		0,88		0,85		0,715		0,87		0,8		
5 Kovy	0,4	106 987 Kč	0,42	117 022 Kč	0,46	123 175 Kč	4,59	129 131 Kč	0,285	139 128 Kč	0,39	161 839 Kč	0,57	192 039 Kč	
5 Sklo	22,23	21 305 Kč	28,11	47 224 Kč	25,91	25 185 Kč	23,56	54 388 Kč	24,55	25 613 Kč	24,9	56 219 Kč	26,36	64 609 Kč	
6 Bioodpad	181,9	284 406 Kč	169,4	290 763 Kč	196,7	319 272 Kč	182,8	307 071 Kč	188,9	324 041 Kč	170	349 536 Kč	166,1	388 660 Kč	
7 Papír	21,99	13 233 Kč	19,48	16 191 Kč	17,86	27 795 Kč	20,48	25 731 Kč	19,72	23 199 Kč	19,7	23 546 Kč	23,83	37 668 Kč	
8 Oděvy	5,76	xxx	6,5	xxx	5,1	xxx	5,1	xxx	5,3	xxx	3,5	xxx	4,4	xxx	
Celkem		1 082 237 Kč		1 103 402 Kč		1 137 131 Kč		1 174 133 Kč		1 165 962 Kč		1 338 862 Kč		1 492 940 Kč	
SKO - Směsný komunální odpad															
		ztráta		ztráta		ztráta		ztráta		ztráta		ztráta		ztráta	
		170 986 Kč		152 694 Kč		191 649 Kč		183 862 Kč		98 279 Kč		115 779 Kč		150 116 Kč	

Nový rok jsme oslavili v neděli 5. 1. 2025 v našem kostele účasti na tradičním Novoročním koncertu. Letos nám vánoční čas poprvé zpřijemnilo „Trio Vario“, skupina tří mladých žen, hrajících na housle, flétnu a klavír. V jejich podání jsme si mohli vyslechnout krásné skladby starých mistrů i známé vánoční melodie. Po koncertě jsme v suterénu kostela podávali novoroční punč, a tak jsme strávili příjemné odpoledne.

V pátek 17.1. jsme plesali na Obecním plesu. K tanci a poslechu nám hrála tradiční skupina Unico a velmi bohatou tombolou jsme potěšili jistě většinu účastníků. Pozvání na ples opět přijali i zástupci družební obce Chuchelna u Semil, kteří i přes značnou vzdálenost obou vesnic k nám rádi přijíždějí a myslím, že se s námi velmi dobře bavili. Je škoda, že v letošní plesové sezóně byly pořádány pouze 2 plesy pro dospělé a dětský maškarní bál, do budoucna doufáme, že se provoz místního kulturního domu obnoví a že i další složky v obci se pořádání akcí zhostí.

S přáním krásného jara za Kulturní komisi
MUDr. Ilona Nedvědová

VÍTÁNÍ JARA S JOSEFEM 2025

V čtvrtek 20. 3. 2025 navázali Josefové z Chuchelné na „Vítání jara s Josefem“ z let 2016, 2017, 2019 a 2022–2024. Josefů každým rokem ubývá, v letošním roce má obec Chuchelna v evidenci obyvatel dvacet osm mužů a jednu ženu s tímto krásným jménem s věkovým průměrem 68 let. Nejstaršímu Josefovi je 84 let, nejmladšímu 21 roků. Z celkového počtu je již 21 důchodového věku. Z důvodu nemocí a pracovních povinností přišlo oslavit tento svátek 6 Josefů a jedna Josefinka. Po třech letech, kdy se akce pořádala v restauraci „U Nevřelů“, jsme se přemístili do zasedací místnosti OÚ v Chuchelné, kde mohli všichni přítomní oslavit svůj svátek a zavzpomínat na lepší časy. Fotkami z předešlých let bylo vzpomenuáno i na Josefy, kteří už mezi námi nejsou. K poslechu hrál na harmoniku Josef Češka. Akce se zúčastnil i starosta obce, popřál všem Josefům k svátku, poděkoval za činnost v obci a popřál všem pevné zdraví. Věříme, že tato tradice bude pokračovat i v dalších letech a již nyní se těší všichni Josefové a Josefa na příští rok.

Josef Oleják, Josef Češka

7 PRAVODAT

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ PLES 2025

SLUŽEBNÍ NÁVŠTĚVY

NÁVŠTĚVA PŘÁTEL Z CHUCHELNY POD KOZÁKOVEM NA OBEČNÍM PLESE OBCE CHUCHELNÁ NA HLUČÍNSKU DNE 17. 1. 2025

Jako v minulých letech, tak i letos přijali naši přátelé z Chuchelny pod Kozákovem pozvání na náš obecní ples, který se uskutečnil v pátek 17. 1. 2025 v Kulturním domě v Chuchelné. Tentokrát naši kamarádi z Českého ráje přijeli v menším obsazení, paní starostka Bc. Eva Peštová a místostarosta Martin Ráz s partnery. To však vůbec neubralo na naší radosti a intenzitě setkání. Po přivítání a seznámení se se vzájemnými pracovními i osobními problémy jsme se setkali na společné večeři v místní restauraci. Pak již nic nebránilo zahájit společně obecní ples, který se jako vždy vydařil. Spokojenost byla na obou stranách. Nakonec jsme ples uzavřeli a odcházeli mezi posledními. Jelikož vzácná návštěva se z pracovních důvodů musela v sobotu odpoledne vrátit domů, byl zrušen připravený sobotní program. I tak jsme v sobotu dopoledne ještě stačili projít polovinou vesnice a ukázat hostům, co je zde nového od jejich poslední návštěvy. Zástupci družební obce kladně kvitovali rekonstrukci zdravotního střediska a hlavně knihovnu, kterou sami před několika měsíci ve své obci otevírali. Dvoudenní setkání zakončil kvalitní oběd a rozloučení v místní restauraci.

Byla to sice jen krátká návštěva, ale splnila svůj účel. Byly domluveny další společné akce na tento rok.

ÚČAST ZÁSTUPCŮ OBCE CHUCHELNÁ NA HLUČÍNSKU NA OBEČNÍM PLESE V CHUCHELNĚ POD KOZÁKOVEM DNE 14. 3. 2025

V pátek 14. 3. 2025 jsme se vypravili do naší družební obce v Českém ráji, abychom se zúčastnili znovu obnovené tradice zdejšího obecního plesu. Uprímné přivítání na obecním úřadě začalo předáním drobných dáreků s hlavním v podobě dortu, symbolizující budoucí znak našich hostitelů. Hodinová debata o pracovních a osobních problémech nás všechny nasměřovala na hlavní bod večera, obecní ples. Tradičně jsme byli ubytováni na Riegrově chatě na Kozákově. Ples se uskutečnil v krásně upravené místní sokolovně, na hostitelích bylo vidět očekávání, zda je všechno nachystáno, jak má být. Nechyběly dvě tomboly, do kterých jsme přispěli i my svou „troškou do mlýna“, připraven byl bohatý kulturní program. Všechny zaujala profesionální taneční vystoupení tanečnicků z Turnova od nejmenších dětí po brazilské tanečnice. Vyvrcholením každého plesu je losování tomboly. Štěstí se usmálo i na nás, když jsme, kromě několika dalších cen, vyhráli i tu první, což byl televizor značky SENCOR. Náladu domácím jsme asi nezkažili, neboť společná veselá nálada trvala až do konce. Musíme konstatovat, že ples byl velice zdařilý a doporučujeme ho uspořádat i příští rok (nejen kvůli 1. místu v letošní tombole 😊). Určitě rádi i další rok přijedeme.

Sobotní program pokračoval prohlídkou nejstarší nepřetržitě fungující sklárny na světě v Harrachově, kde jsme mohli zhlédnout kompletní po-

ZPRÁVODAJ

stup výroby skla ručními technologiemi a historickou brusírnou z roku 1895. Překvapením dne byla návštěva nedalekého Nouzova, kde se nachází Cimrmanova nejnižší rozhledna na světě s místem, kde tento velikán určil střed, pro něho známého světa. Po příjezdu do Chuchelny jsme ještě navštívili místní základní školu a krásně zrekonstruovanou mateřskou školu. Příjemný den jsme zakončili společným setkáním v restauraci na Kozákové, kde jsme podpisy zástupců jednotlivých obcí, přesně po 25ti letech, znovu obnovili smlouvu o spolupráci mezi oběma obcemi. Mezi

spolupráci. Co z toho se uskuteční, ukáže čas. Nezbyvalo, než se rozloučit a vydat se na zpáteční cestu na Hlučínsko. Chtěl bych tímto poděkovat paní starostce Evě Peštové, radním i ostatním, kteří se o nás po celou dobu pobytu pečlivě starali. Návštěva v Chuchelně opět potvrdila, jak jsou důležité vztahy a spolupráce mezi obcemi. Vzájemně čerpáme náměty, které je možné realizovat v našich obcích, radujeme se z jakýchkoliv úspěchů, které obce dosáhnou nebo z věcí, které se podaří realizovat.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

námi byli i pamětníci, kteří byli u podpisu smlouvy z 15. 3. 2000, která byla podepsána ve Svitavách starosty z té doby, Miroslava Hrubého a Rolanda Sturma a místostarosty Miroslava Strnada a Jáchyma Meinharda. Jak ten čas letí...

V neděli ráno byla uspořádána na obecním úřadě malá rozloučení s konstatováním, že se určitě zase sejdeme a prohloubíme další

Dům Josefa Otlíka na ul. Družstevní v 60. letech 20. století

co je důležitější než láskyplnost, obětavost, vztah ke krásám života, přírody, schopnost účinné pomoci v pravou chvíli? To vše ona naplňovala, zcela samozřejmě, a bez nároku na ocenění. Není v tomto ohledu jistě sama, ale její devadesátiny byly příležitostí k ohlédnutí za jedním náročným životním úsekem, kdy jako šestnáctileté děvče musela po matčině smrti převzít odpovědnost za chod domácnosti, hospodářství a za svých pět sourozenců. Chceme vzdát hold vzácné bytosti. Má v našich životech funkci sestry, švagrové, tety, pro čtyři z nás je to ta nejdůležitější máma, maminka, je ale taky tchyně, pro osm lidíček je to babička, oma, omama a jak se ten genealogický strom rozvíjí, přibýlo jedenáct pravnuků a vnuček, ale jsou tu i životní přátelé. Jmenovat všechny nelze, ale jistě je, že všechny oči, které se k ní upírají jako ke královně dne, vyzařují lásku a vděčnost. Každý z nás by mohl tento vztah vyjádřit osobitě.

Já mám dnes privilegium to vyjádřit i za vás, ale dovolte mi podělit se s vámi o svůj osobní pohled, který je vlastně ohlédnutím dítěte, jemuž se stala sestra zásadní postavou života a nedostižným vzorem. Je to svým způsobem vzpomínková „historická“ sonda, proto se nelekejte užití minulého času. Nazvala jsem to Ódou na „sestro-matku“.

Milovaná sestra Markéta, všichni jí říkáme Gretka. Vyprávěla mi někdy o svých živých snech a vizích v tom dramatickém období bezprostředně po smrti maminky s krásným jménem Tekla (1951), kdy ve věku od pěti do sedmnácti let se ocitlo šest sourozenců v tíživé situaci. V jednom snu, který zmírnil její žal, máma říkala svým dětem, které seděly na zemi u její postele, aby neplakaly, že se tam má dobře, moc dobře, jindy v jakémsi bdělém periferním vidění viděla v lesknoucím se okenním skle stát matku venku u okna, ta se nakláněla dovnitř a říkala sousedce: „To je moja děvucha, ta se mi stará o děti“. A bylo to tak.

Sestře bylo šestnáct, a byl to zralý člověk. Díky nové situaci nemohla pokračovat ve vzdělávání, ale ujala se práce tak, jak to vykonávala máma. Když se na to dívám dnes, je to tak ohromující životní výkon, možný jen při božské povaze. A tu ona měla a my jsme měli štěstí žít s ní tento příběh. Její základní vnitřní nastavení tvořilo přátelství ke světu, u ní téměř bezvýhradné.

Tak jsem to vnímala. Ona nebyla nikdy autoritativní, měla ale silnou přirozenou autoritu, nikdy se nerozčilovala, ani si nestěžovala, když se jí něco nelíbilo, stačilo, aby se podívala, a hned nám bylo jasné, co dělat nebo nedělat. Nenařizovala, ale doporučovala. Skvěle řešila naše rozbroje, protože jsme se dovedli s bratříčkem, dvojčetem Lojzou i pěkně „mydlit“. Dbala na to, abychom se uměli o všechno rozdělit na půlku. Podle mě by byla skvělou spravedlivou panovnicí. Přitom se uměla postavit k jakékoliv práci, a žádná jí nebyla zatěžko, všechno řešila s takovým radostným fortem, důvtipem. Neuvěřitelný byl její vztah ke zvířatům, všechna jí byla oddána, cupitali za ní jak pejsci, z jejích rukou dostávali najíst a její ruce je hladily a škrabaly, ozývali se jí, když na ně zavolala. Stejně to bylo se zahradou.

Na člověka, obětavého, pracovitého a milujícího svou rodinu, vzpomínají při příležitosti oslavy krásného životního jubilea její sourozenci. I přes velmi těžký život byla odměněna tím, že se v září 2024 dožila 90. let. Za celou rodinu vyjádřila své Gretce poděkování sestra Anežka Šimková. Vy občané Chuchelné, kteří jste Gretku znali, jistě budete s Anežkou souhlasit a přát jí hodně zdraví.

Markétu Pavlíčkovou, rozenou Otlíkovou (*21. 9. 1934), která žila podstatou část života v Chuchelné, známe jako laskavou, pozitivně laděnou ženu, z jejíhož manželství s Františkem Pavlíčkem vzešly děti Kristýna, Jiří, Renáta a Martin, které jsou jí stálou životní oporou. Po několika letech po manželově smrti se odstěhovala do Dolního Benešova, kde začala před čtrnácti lety žít svou novou životní etapu. Markéta – Gretka patří k těm nenápadným a vzácným osobnostem, žen, na nichž stojí tento svět. Protože,

Gretka se sourozenci Jiřím a Anežkou

Na co sáhla, tomu se dařilo. Sestra byla veselá, vtipná a radostná, přející, i rozvázná a přemýšlivá a absolutně přirozená. S kým promluvila, toho potěšila, aniž by o to nějak usilovala. Denně vykonávala při obstarávání domácnosti, kuchyně, zvířat, domu, zahrady stovky různých pracovních úkonů. Dodnes nechápu, jak to mohla zvládnout! Z té pro nás krásné dívky – sestromámy – přitom sálala přirozená dobrota, jemnost, moudrost a velká síla. Byla a je to beze sporu „Zázračnice“. My bychom se pro ni přetrhli. Matčinou nepřítomností jsme byli vědomě i podvědomě všichni dlouho zasažení, scházela nám, ale Gretka pomohla to nejednoduché období překonat, a svou povahou přitom všechny kolem kultivovat, i ty divočejší bratry. Velkým pojítkem mezi námi všemi byl živý humor. A všichni nakonec dospěli k samostatnosti a šli si vlastní cestou. Dnes si uvědomuji, jak bylo důležité, jak jsme si podle vlastních sil navzájem pomáhali. Bratr Josef šel třeba v sedmnácti na rok pracovat do dolů, aby dodal sestře nutné peníze na domácnost. Bratr Jiří, věkově nám nejbližší, byl často naším strážcem a pomocníkem a obdivovali jsme ho pro jeho vynálezckého ducha, nejstarší bratr František, jen o rok starší než sestra, když byl ještě doma, pomáhal Gretce při mnohých rozhodnutích, byl to bratr mudrc s nepřekonatelným originálním humorem. Mezi námi sourozenci vždycky zůstal po celý život vzájemný respekt a laskavá přízeň. Náš táta Josef, který měl starosti s hospodářstvím nad hlavu, si byl jistě dobře vědom, co to drobné děvče pro nás všechny udělalo.

Gretka pro nás vždy zůstávala jako ostrov jistoty, i když se za pár let provdala za sousedova syna Františka Pavlíčka, postavili si vedle Otlíkovce nový dům a měli brzy svou vlastní velkou rodinu, ke které jsem se jako dítě přichylovala. Ale i později, „domů“ se všichni táhli vždycky za ní.

Taková je naše Gretka, pro všechny generace rodiny ostrov jistoty, ona patří obrazně k základním stavebním kamenům světa, který jen tak může držet pohromadě. Kdysi se o ní někdo vyjádřil jako o ideálním člověku, a i když je to nadsázka (ideální není nikdo), pro milujícího člověka to je jasná pravda.

Víte, než člověk dospěje k tak pokročilé dospělosti, musí se často proměňovat, musí na sobě pracovat ve snaze být dokonalejší, ale v našem případě počty let stranou! Gretka svým otevřeným přístupem k životu uzrála k dokonalosti už před svou plnoletostí a taková zůstávala po celý život. Proto také zůstávala stále mladá a všemi milovaná. A platí to i dnes! Gretko drahá, děkujeme za všechno, všichni tě objímáme a přejeme zdraví, štěstí, pohodu. Jsme šťastni, že tě máme.

V Píšti 29. 9. 2024

Anežka Otlíková – Šimková, sestra

BLAHOPŘÁNÍ

Blahopřejeme jubilantům obce Chuchelná, kteří oslavili svá životní jubilea

LEDEN

Anna Komárková	75 let
Františka Lokajová	81 let
Jindřich Janík	84 let
Hubert Návrat	86 let
Ida Jakšová	86 let

ÚNOR

Alfréd Jaroš	70 let
Hedvika Prasková	75 let
Lydia Němcová	81 let
Josef Kozubík	82 let
Hildegarda Kostřebová	85 let
Jiří Gill	89 let
Manfréd Nevřela	90 let
Emilia Komárková	94 let

BŘEZEN

Anděla Pešová	70 let
Ladislav Kupčík	70 let
Maxmilián Nevřela	75 let
Ludmila Prejdová	75 let
Josef Matucha	81 let
Helga Skibová	83 let
Miloslav Nepil	83 let
Leopold Šimek	84 let
Josef Drastík	84 let
Krista Krakovková	86 let

OKÉNKO DO MÍSTNÍ KNIHOVNY

Od 1. 12. 2024 je v provozu obecní knihovna v Chuchelné. Jsme velice rádi, že si ihned našla své místo nejen mezi chuchelenskými čtenáři, našli zde cestu i důchodci, maminky s dětmi i žáci naší školy a školky. Byli jsme obdarováni i knihami našich čtenářů, např. Jany Konečné, které tímto velmi děkujeme. Máme i facebookové stránky knihovny:

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61572698288747>

Návštěva žáků ZŠ Chuchelná

Poslední týden před Vánocemi 2024 a druhý týden v lednu 2025 poprvé navštívili knihovnu žáci Základní školy v Chuchelné. Pro návštěvníky byl připraven krátký program. Nejdříve se žáci dozvěděli informace o knihovně a knižním fondu. Vyprávěli jsme si o práci knihovnice, co vše obsahuje a jak poznat knihu z knihovny. Dále byly mladším dětem předneseny úryvky z knih *Knihovnické* a *Popelářské pohádky* od spisovatelky Zuzany Pospíšilové a starším žákům *Bajky barda Beedleho* od spisovatelky J. K. Rowlingové, která napsala také *Harryho Pottera*. Nakonec si všichni vyzkoušeli hádanky a vánoční matematické hlavolamy, které zvládly na výbornou. Samozřejmě za splnění úkolů čekala malá odměna. Akce se skvěle vydařila, což potvrdilo i přihlášení nových čtenářů. Děkuji milým učitelkám a žákům za vstřícnost a těším se na další spolupráci.

Pěšky z Pražské do Santiaga de Compostela

Ve čtvrtek 6. března se v knihovně uskutečnila první přednáška, a to „Pěšky z Pražské do Santiaga de Compostela“ od Martina Kubína. Z kapacitních důvodů byla přednáška pro přihlášené členy klubu seniorů. Přednášející nás vnesl do svého dalekého a dlouhého putování, které začalo v Bolaticích a pokračovalo přes Českou republiku, Rakousko, Německo, Švýcarsko, Francii až do španělského Santiaga de Compostela. Poutavě posluchačům vyprávěl příhody z cesty, popsal osudy ostatních poutníků, které na své cestě potkal. Nechyběla také ukázka credencialu a kartiček s razítky potřebných k cestě. Nakonec byl prostor na dotazy, které přítomní hojně využili. Pokud by byl o tuto přednášku další zájem, je možné ji opakovat! Zájemci se mohou hlásit v knihovně.

Setkání rodičů s dětmi

V naší knihovně jsme zavedli setkávání rodičů s dětmi, vždy poslední týden v měsíci. První dopoledne se uskutečnilo 30. 1. 2025. Pro děti byl připraven krátký program na téma ovoce a zelenina. Králíček po knihovně poztrácel mrkvičky a děti je pomáhaly hledat, jako poděkování se s nimi králíček podělil o maliny, borůvky a jahody. Druhé dopoledne se konalo 26. 2. 2025. Tentokrát se ovečce ztratila vlna a děti po ni s radostí pátraly po celé knihovně. Druhým tématem setkání byly zvířátka, takže si děti mohly vyzkoušet spojovačky nebo přiřazování stínů určitých zvířátek. Třetí setkání se uskutečnilo ve středu 26. 3. 2025. Tématem byly barvičky a spousta zábavy! Přesné datum a témata jsou zveřejňována předem v rozhlasu, na webových a facebookových stránkách knihovny i obce.

Klára Vydarená, DiS. – knihovnice

Obec Chuchelná zřídila ve vestibulu Obecního úřadu v Chuchelné knihovničku nepotřebných knih ze staré knihovny. Čtenáři, kteří mají zájem o některé knihy, si je můžou zdarma odnést, je možné přinést Vaše nepotřebné knihy a knihovničku tím doplňovat.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

TOP 10 základní škol na Opavsku

V novinách „Deník extra“ vyšel 8. 3. 2025 seznam TOP 10 základních škol na Opavsku, který vychází z loňských výsledků přijímací testů na střední školy. Čísla u jednotlivých škol znamenají počet bodů, na který dosáhla polovina žáků, kteří testy na dané škole dělali v loňském roce (číslo se nazývá medián a je přesnější než aritmetický průměr). Jak se umístila naše škola, vidíte v tabulkách a myslím, že můžeme být na sebe právem hrdí.

Den zdraví

Na škole proběhla 30. ledna série vzdělávacích programů zaměřených na zdraví, bezpečnost a osobnostní rozvoj. Prvníci se učili, jak správně pečovat o své zoubky. Spolu pak s druháky se v programu „Tajuplná jeskyň“ učili spolupráci a vzájemnému respektu na příběhu různých zvířátek. Druháci a třetíci se v programu canisterapie dozvěděli, jak se starat o pejsky. Třetíci se s lektorkami z Centra inkluze věnovali komunikaci, jejím základním

prvkům a bariérám, které si vyzkoušeli v komunitním kruhu. Čtvrtáci absolvovali školení první pomoci pod vedením mladých lektorů z ČČK. Pak je navštívili policisté z Hlučína, kteří jim představili svou práci, vybavení a umožnili jim nahlédnout do policejního vozu. Pátáci se vydali na exkurzi k Hasičskému záchrannému sboru v Opavě. Prohlédli si hasičská vozidla, zázemí stanice a seznámili se s náročnou prací hasičů.

Šestáci se zapojili do programu zaměřeného na komunikaci, odpovědnost za vlastní slova a zvládání emocí. Vyzkoušeli si, jak pracovat s chybou, konstruktivně kritizovat a chválit. Sedmáci se věnovali dvěma tématům – manipulaci a mobilnímu hospici Strom života. Na konkrétních příkladech poznávali různé formy manipulace a dozvěděli se o podpoře nevyčlelitelných nemocných a jejich rodin. Osmáci se zapojili do přednášky Centra Anabell o poruchách příjmu potravy. Poslechli si osobní příběh dívky, která se léčila

TOP 10 ZŠ Český jazyk	TOP 10 ZŠ Matematika	TOP 10 ZŠ ČJ + matematika
1. 43 bodů: Základní škola a MŠ, Skřipov 120	1. 39,5 bodů: Základní škola a Mateřská škola, Skřipov 120, Skřipov	1. 82,5 bodů: Základní škola a Mateřská škola, Skřipov 120, Skřipov
2. 37 bodů: ZŠ gen. Hej. Pláa MŠ, Komenského 26, Střelna	2. 39 bodů: Základní škola a Mateřská škola, Opavská 39, Pustá Polom	2. 75 bodů: Základní škola a Mateřská škola, Opavská 39, Pustá Polom
3. 37 bodů: Církevní základní škola svatě Ludmily, Zámecká 57, Hradec nad Moravicí, ZŠ pro tělesně postižené v Opavě v Dostojevského	3. 39 bodů: Základní škola a Mateřská škola, Školní 530, Píř	3. 73 bodů: Základní škola a MŠ, Školní 530, Píř
4. 36 bodů: Základní škola a MŠ, Opavská 39, Pustá Polom	4. 35,5 bodů: Základní škola a Mateřská škola, Komenského 186, Chuchelná	4. 71,5 bodů: Základní škola a Mateřská škola, Komenského 186, Chuchelná
5. 36 bodů: ZŠ a MŠ, Komenského 186, Chuchelná	5. 35 bodů: Základní škola, Otická 722, Opava	5. 71 bodů: Církevní základní škola svatě Ludmily, Zámecká 57, Hradec nad Moravicí
6. 36 bodů: Základní škola a MŠ, Opavská 222, Bohuslavice	6. 34 bodů: Církevní základní škola svatě Ludmily, Zámecká 57, Hradec nad Moravicí	6. 70 bodů: Základní škola, Otická 722, Opava
7. 35 bodů: Základní škola, Otická 722, Opava	7. 33 bodů: Základní škola, Hornická 1266, Hlučín	7. 67,5 bodů: Základní škola, Hornická 1266, Hlučín
8. 35 bodů: Základní škola, Boženy Němcové 1317, Opava	8. 33 bodů: Základní škola a MŠ, Slezská 316, Slavkov	8. 66 bodů: Základní škola a MŠ, Slezská 316, Slavkov
9. 35 bodů: Základní škola Labyrint Lhota s.r.o., Komenského 135, Háj ve Slezsku	9. 31 bodů: Základní škola, Opavská 217, Hradec nad Mor.	9. 65,5 bodů: ZŠ gen. Heliodora Píky a MŠ, Komenského 26, Střelna
10. 34,5 bodů: Základní škola, Hornická 1266, Hlučín	10. 30 bodů: Základní škola Labyrint Lhota s.r.o., Komenského 135, Háj ve Slezsku	10. 65 bodů: Základní škola Labyrint Lhota s.r.o., Komenského 135, Háj ve Slezsku

z anorexie. Poté absolvovali sportovně zaměřený program, který vedl parkourista Marek Moravec. Nejprve hovořil o zdravém životním stylu a poté si žáci vyzkoušeli základní parkourové prvky. Devátáci se zúčastnili interaktivního programu o různých závislostech. Pak se zapojili do diskuse o vztazích v programu „Smysluplná láska“, kde se lektorka věnovala partnerským vztahům, jejich hodnotám a významu sexuality. Všechny programy byly poutavé, interaktivní a přinesly žákům mnoho nových poznatků.

Exkurze v Praze

V pátek 21. února navštívili žáci 6. ročníku výstavu Tutanchamon v Praze. Jiří Josefus z 6.A popsal výlet následovně:

Můj den začal v půl páté ráno. Snídani jsem si vzal až do vlaku, takže jsem si udělal ranní hygienu, oblékl se a v pět hodin mě vyzvedl kamarádův táta. Cesta autem na vlakové nádraží trvala 40 minut. Vlak odjížděl z nádraží Ostrava – Svinov v 6 hodin. Původně jsme měli sedět po dvou, ale v poslední chvíli došlo ke změně, a nakonec jsem cestoval s pěti kamarády v kupé, což byla mnohem větší zábava. Hned po odjezdu vlaku jsme se nasnídali, potom jsme hráli karty, povídali si a koukali se na filmy. Cesta rychle uběhla a najednou jsme byli v Praze. Poté jsme udělali fotku u sochy sv. Václava na Václavském náměstí a měli jsme krátký rozchod.

Metrem jsme se dopravili do Letňan, kde se konala výstava. K 21 exponátům si bylo možné poslechnout krátký audio výklad. Zajímavé bylo minikino, ve kterém se promítal film o objevení Tutanchamonovy hrobky. Z vystavených exponátů mě nejvíce zaujala pohřební maska, která vážila 11 kg. Po ukončení výstavy jsme se metrem přesunuli z Letňan na Náměstí Republiky. Nahlášený bombový útok v nákupním centru Paladium nám znemožnil navštívit running sushi. Nakonec se ukázalo, že restaurace s volným výběrem jídla na váhu v obchodním centru Máj byla skvělá volba. V rámci odpoledního programu jsme navštívili Karlův most, Staroměstské náměstí a Pražský orloj. Kolem 17 hodiny jsme se pěšky vydali na Hlavní nádraží. Žlutý vlak RegioJet vyrazil společně s námi směr Ostrava – Svinov v 17:45. Cestou zpět se už možnost sedět společně v kupé nenabídla. Objednávkový systém vlaku selhal, takže plánované sushi jsme si nedali ani zde. To nám ale s kluky nevadilo, alespoň jsme dojedli záso-by řízků z domova. Do Ostravy jsme dorazili po 21. hodině. Na nádraží nás čekal táta. Výlet se nám moc líbil.

Jiří Josefus, 6.A

Řemeslné dílny v Píšti

Ve čtvrtek 27. 2. se žáci 4. a 5. ročníku vydali na akci „Řemeslné dílny“, která se konala v tělocvičně ZŠ Píšť. Smyslem těchto dílniček je přiblížit dětem různá řemesla a motivovat je tak pro jejich budoucí výběr zaměstnání. Děti si mohly vlastnoručně vyzkoušet vymetání komínu i kouřovodu, sestavování odpadních trubek, vrtání, řezání i broušení dřeva,

šroubování různých druhů matek, seznámily se s technikou přesného zaměrování i monitorovacími kamerami, ale také s bezpečností práce. V době, kdy je shánění šikovného řemeslníka téměř nadlidským úkolem, vidíme v této akci velký smysl a děkujeme MAP Hlučínsko za organizaci a pozvání!

Školní soutěž KLOKAN 2025: Matematika i další disciplíny

V pátek 21. března proběhla na naší škole soutěž KLOKAN 2025. Původně matematickou soutěž, inspirovanou mezinárodním Matematickým klokanem, jsme rozšířili i o další disciplíny. Žáci řešili mezinárodní testy z matematiky, zajímavé testy z dějepisu, přírodopisu, anglického a českého jazyka. Ve výtvarné výchově kreslili na téma Den vody, v tělesné výchově plnili testy fyzické zdatnosti, ve vaření připravovali studenou kuchyni a královskou snídani, v dílnách vyráběli hlavolamy.

Soutěž přinesla spoustu zábavy i napětí a dala dětem možnost ukázat své dovednosti v různých oblastech.

Akrostichy z 8. tříd (básně, v níž počáteční písmena jednotlivých versů tvoří slovo)

Jemný vánek hladí tvář
A slunce hřeje zlatou zář.
Rozkvétají jarní louky,
Ožívá svět plný touhy.

Sebastian Moravec (8.A)

Sedmikrásky trhá si,
Modré pomněnky v ruce.
U studánky sedí slečna,
Té tečou slzy po tváři.
Emoce vybíjí si na louce,
K radosti stačí jen chvilka.

Kateřina Freibrücková (8.B)

Sedmikrásky - krásné lhářky.
Elektrizující pocit.
Dlouhé noci plné lásky,
Milovat a v kleče prosit.
Inspiraci v tobě mít,
Krásou tvojí oslepen...
Radši rychle odejít!
Á! Je pozdě. Jsem polapen.
Směješ se mi. Vím to.
Klidně se mi směj!
Ale věz, že v jednom mám jisto.
Odpuštění nečekej.

Markéta Musilová (8.B)

„Lháři!“ křičí na mě stěny.
Hlasy v hlavě poslouchám.
Ách, cítím se opuštěný.
Řečem lidí naslouchám.

Markéta Musilová (8.B)

**Zápis dětí do 1. ročníku základní školy
na školní rok 2025/2026 proběhne
v úterý 15. 4. 2025 od 14.00
v budově základní školy Chuchelná.**

Zápis se týká se dětí narozených od 1. 9. 2018 do 31. 8. 2019.
Náhradní termín – po telefonické domluvě na tel. čísle 553 650 143 nebo
na emailu zschuche@zschuchelna.cz (např. v případě nemoci dítěte).

Vezměte si s sebou rodní list dítěte a žádost o přijetí do 1. ročníku ZŠ.
Formuláře si můžete vyzvednout před zápisem v mateřské škole
v Chuchelně nebo stáhnout z www.zschuchelna.cz.

1. 4. bude přístupný časový plán, kde si můžete zarezervovat čas zápisu.
Odkaz bude poslán přes Školu OnLine.

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Celým školním rokem nás v družině provází celoroční hra Indiáni. Společně prožíváme cestu za poznáním indiánů, budujeme dobrý kolektiv, který si umí pomoci a poradit. Učíme se zbystřit své smysly, vnímat pocity své i druhých, a také ovládat své tělo a rozvíjet sám sebe. Jako správní indiáni se snažíme více trávit čas v přírodě.

Podnikli jsme vycházku do lesa ke krmelci. Vycházka proběhla ve skvělé atmosféře a za příjemného zimního počasí. Během cesty do lesa jsme si povídali o přírodě, lesních zvířatech a jejich zimním životě. Děti se dozvěděly, proč je důležité zvěř v zimě přikrmovat a proč jí pomáhat v období, kdy je potravy méně. Po příchodu ke krmelci jsme společně doplnili seno, jablka, mrkve a další dobroty. Pozorovali jsme také stopy zvířat ve zbytku sněhu a hádali, kterým zvířatům patří. Na ptáčky jsme také nezapomněli a vyrobili jim ze semínek a roztopeného tuku lojové koule, které jsme zavěsili na stromy.

V únoru se uskutečnil lyžařský kurz pro mladší žáky. Během několika dní se děti pod vedením zkušených instruktorů zdokonalovaly v lyžování – od úplných začátků až po jízdu na vleku a sjíždění svahu. Výuka probíhala v přátelské atmosféře, s důrazem na bezpečnost, správnou techniku a radost z pohybu. Všichni účastníci kurzu udělali velký pokrok, a to jak začátečníci, tak pokročilejší lyžaři. Děti si osvojily nejen lyžařské dovednosti, ale také důležité zásady bezpečného chování na sjezdovce. Poslední den kurzu se uskutečnily lyžařské závody všech družstev. Kurz byl nejen skvělou příležitostí ke zlepšení lyžařských dovedností, ale také k posílení týmového ducha a užítí si zimních radovánek.

V březnu jsme se s prvními teplými dny vydali na vycházku do blízkého lesa. Slunce příjemně hřálo, vzduch byl svěží a příroda se pomalu probouzela ze zimního spánku. Cestou jsme pozorovali první známky jara – rozkvetlé sněženky. Děti nadšeně hledaly jarní květiny, naslouchaly zpěvu ptáků a povídali jsme si o tom, jak se příroda mění s příchodem teplejších dní. Naším cílem bylo lesní odpočívadlo s lavičkami a houpačkami, kde si děti odpočinuly, posvačily, zahrály si hry a užily si chvíle na čerstvém vzduchu.

Těšíme se na další vycházky, při kterých budeme dál sledovat, jak se příroda mění a rozkvétá! V rámci příprav na jaro a nadcházející Velikonoce se chystáme zasít osení a vyzdobit si tak prostory školních družin.

OCENĚNÍ PEDAGOGA

Dne 28. 3. u příležitosti Dne učitelů si obřadní síni Městského úřadu v Hlučíně převzala ocenění v kategorii „Výrazná pedagogická osobnost roku“ paní učitelka Mgr. Petra Švanová.

Mgr. Petra Švanová je neocenitelnou součástí pedagogického týmu naší školy, kde působí již 11 let jako učitelka anglického jazyka. Během této doby se stala respektovanou odbornicí a inspirující osobností, jejíž přínos pro školu i žáky je mimořádný. Svoje metody výuky neustále inovuje a klade důraz na kreativní přístup, který motivuje žáky k aktivní účasti a zájmu o jazyk. Díky její odbornosti a nadšení pro angličtinu žáci úspěšně reprezentují školu v konverzačních soutěžích a pravidelně se umisťují na předních místech v okresních i krajských kolech olympiády z anglického jazyka, včetně účasti žáka v národním kole. V rámci různých testování z anglického jazyka dosahují její žáci vynikajících výsledků, což je důkazem efektivity jejího pedagogického přístupu.

Paní učitelka se aktivně podílí na rozvoji výuky anglického jazyka na škole a své bohaté zkušenosti a nápady ochotně sdílí s kolegy. Tím přispívá k celkovému zvyšování kvality výuky a vytváření inspirujícího a podporujícího prostředí pro všechny žáky. Pravidelně organizuje výjezdy do Anglie, které žákům umožňují praktické využití jazyka a prohloubení kulturních znalostí. Jako třídní učitelka je velmi oblíbená. Dokáže ve třídě vytvořit přátelskou a otevřenou atmosféru, kde se žáci cítí bezpečně a podporováni. Kromě pedagogické činnosti je také školní patronkou charitativní akce „Krabice od bot“, kterou každoročně pořádá DIAKONIE. Ve volném čase s rodinou ráda sportuje, cestuje a poznává svět.

Pedagogický sbor ZŠ a MŠ Chuchelná a vedení obce Chuchelná Petře ze srdce gratulují.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Lyžařský výcvik

I v letošním roce jsme rodičům a dětem nabídli lyžařský výcvik na Vaňkově kopci v Horní Lhotě – Zátíší. Letos se k nám přidali i kamarádi ze ZŠ, a tak jsme jezdili autobusem společně od 10. do 14. února po obědě. Pro všechny to byla příjemná změna běžného školního života. Po příjezdu na kopec na nás vždy čekali usměvaví instruktoři, připraveni naučit lyžovat i ty, kteří měli lyže na nohou poprvé v životě. A věřte, že po prvotních obavách, pomalém sjíždění malého kopečku a několika pádech, jsme za týden viděli na velkém kopci závody téměř profesionální. Zúčastnění rodiče své děti obdivovali a s nadšením je povzbuzovali. Medaile pro všechny byla opravdu zasloužená. Už teď se těšíme a věříme, že příští rok budeme jezdit zase.

Maškarní karneval

Maškarní karneval v naší školce proběhl 24. 2. 2025. Rodiče připravili dětem krásné a nápadité masky. Představila se nám kočička, pirát, vodník, andílek, beruška a spoustu dalších nejen pohádkových bytostí. Zábavné dopoledne bylo plné soutěží, her a tancování. Připraveno bylo i malé pohoštění pro děti a za odměnu děti dostaly na památku klíčenku se zvířátkem. Doprovodný program dne si připravilo objednané Divadlo Entetýky s dalšími pohybovými aktivitami. Děti byly spokojené a to je pro nás to nejdůležitější.

Naše další projekty

Již v předchozím článku jsme informovali o tom, že naše Mateřská škola je zapojena do projektu MAS Hlučinsko. V uplynulých měsících jsme pro děti společně připravili několik zajímavých akcí, které podporují jejich kreativitu, zvědavost a dovednosti. První z akcí byla „Beseda se spisovatelkou“, která dětem přiblížila svět knih a příběhů. Nejenže se dozvěděly, jak vzniká kniha, ale také si poslechly poutavé vyprávění a měly možnost klást otázky. Beseda podnítila jejich zájem o čtení a ukázala, že knihy mohou být skvělým společníkem nejen před spaním. Další akcí byla polytechnická dílnička „Malí bajslíři“, která byla pro děti první vlašťovkou do světa řemesel. Umožnila dětem vyzkoušet si práci se dřevem. V teoretické části si osvojily základy bezpečnosti a seznámily se s pracovním stolem a náradím. Poté je čekala praktická část, kde na čtyřech stanovištích si děti pod vedením sami řezaly, opracovávaly, vrtaly a nakonec malovaly na dřevo. Nadšení bylo veliké a děti si odnesly zajímavé zážitky s opravdovou řemeslnou prací. A dobrodružství nekončí. Děti se mohou těšit ještě na Hudební dílničku, kde budou objevovat kouzlo rytmu, hudebních nástrojů a společného muzicírování. Hudba je pro rozvoj dětské osobnosti velmi důležitá, podporuje nejen sluchovou paměť a koordinaci, ale především radost ze společného poznávání a tvoření.

Učitelky z MŠ Chuchelná

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

ZÁPIS DĚTÍ

K PŘEDŠKOLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ NA ŠKOLNÍ ROK 2025/2026

13. 5. 2025 OD 13.00 DO 16.00

S SEBOU SI PŘINESTE:

- KOUPÍ LÍST DĚTĚ
- PŘÍLOŽNÝ LÍST S POKYNY K PŘÍJEMU DĚTÍ DO ŠKOLY A MÍSTNÍM OBLASTNÍM
- VYPLNĚNOU ŽÁDOST O PŘIJETÍ DĚTĚ DO MŠ

Přijďte a můžete vyhledat v MŠ Chuchelná nebo přihlásit na www.zs1chuchelna.cz

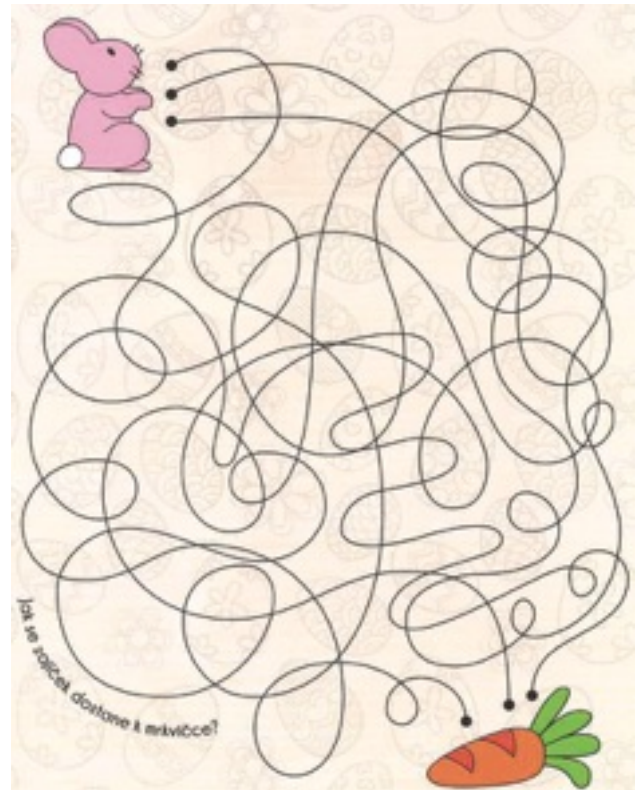
PRO DĚTI

Prasátka

Který stín patří prasátku

Zajíc s mrkvičkou

Šifra

Nahraď každý symbol odpovídajícím písmenem. Vylušti a napiš známé přísloví.

A =	L =
B =	M =
D =	N =
E =	O =
I =	S =
J =	, =
K =	. =

Najdi 12 rozdílů

Sudoku

				2	1		
	4			8	3		
9		8	3				
		9		8			6
5							7
2			9		4		
					1	5	2
		5		6			3
		7	8				

STŘÍPKY ZE ŽIVOTA NAŠÍ VESNICE VE VZPOMÍNKÁCH PANÍ ANTONIE JIŘÍKOVÉ

VELIKONOCE

Kdysi asi přicházelo jaro dřív. Vzpomínám si, že jako děti jsme chodily již o svátku svatého Josefa „bosky“. Možná nás ještě zábly nohy, ale vyzkoušet si to, znamenalo určitě hrdinství. Velmi jsme se těšili na Velikonoce. Měly v sobě tolik skrytého kouzla, že to ani nedovedu vypovědět. Před svátky se již pilně pracovalo na poli. Každý se snažil dát co nejspíše zrno do země, brambory ty tolik nespěchaly. Pro ně bylo lepší, když šly do vyhřáté půdy. Takové starosti neměli chlapi z dědiny. Jejich starost byla najít a snést z půdy klekotky, oprášit je, popřípadě opravit, nebo dokonce vyrobit nové. Kdysi se bohoslužby na Zelený čtvrtek a Velký pátek sloužily ráno. Když ve čtvrtek přestaly zvonit kostelní zvony, které prý odletěly do Říma, museli nastoupit chlapi s klekotkami, aby ohlašovali klekání. Naši milí hoši vykonávali svou službu poctivě. Sešlo se jich i přes dvacet. Dva nejstarší z nich měli nad nimi dozor. Před kostelem se seřazovali do dvojic a za zvuku klekotek kráčeli směrem ke kříži, potom na nádraží a Kasou dolů do Kožiny. Večer oznamovali klekání v osm hodin. Na noc se nerozházeli domů, ale nocovali u Antona Lukáška, blízko fary. Anton Lukášek byl kostelní sluha, byl to muž dobrotivý a s chlapi to uměl. Spali na půdě na seně, a aby se nebáli, spával tam s nimi. Hochům se to velmi líbilo, aspoň jednou se nemuseli převlékat, to je přece nádhera. Ráno v pět hodin byl nástup před farou, a to už byl i náš velebný pán vzhůru. V pátek museli obejít dědinu třikrát. Ráno, v poledne a večer. Na Bílou sobotu, po poledním klekotání navštěvovali dům od domu a za zpěvu známé koledy „Tetičko, tetičko, dejte nám vajíčko, strýčku, strýčku, po koruně“ dostávali výslužku. Nebylo myslitelné, aby od dveří odcházeli s prázdnou. Dva silní kluci nosili velký koš, do kterého ukládali vajíčka i pamlsky. V tom musel panovat vzorný pořádek. Když obešli celou dědinu, sedli někde na příkopu a začalo poctivé a spravedlivé dělení. Vzpomínám si, že naši hoši přinesli i víc než dvacet vajec. To bylo smaženice, všichni jsme si pochutnali. Vůbec byly Velikonoce pravým nefalšovaným rájem, jak pro školáky, tak pro dospělé. Na Velikonoční pondělí přišel pro ně ten pravý čas. My děvčata jsme s velkou obavou sledovala jejich přípravy. Hoši si vyráběli stříkačky, které pojmuly až půl litru vody. Když nás zastihli, znamenalo to pro nás pořádnou sprchu. I když jsme byly zamčené v hořejší izbě, stejně jsme svoje slízly. Náš táta sedával v kuchyni a pod fusama se smál. Velmi ráda vzpomínám na ty bezstarostné nádherné chvíle mého šťastného dětství a dospívání.

JAK VZNIKLY VELIKONOCE

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, kdy si lidé v mnoha zemích po celém světě připomínají ukřižování a zmrtvýchvstání Krista. Domácností se line vůně pečeného beránka, stůl zdobí čerstvě utržené větvičky zlatého deště a kočiček, malují se vajíčka a mnohem více. S velikonočními oslavami se zkrátka pojí spousta tradic, zvyků i pověr. Některé jsou už dávno zapomenuty, jiné se těší oblibě dodnes. Přemýšleli jste ale někdy nad tím, odkud tyto tradice pocházejí a kde se vzaly?

Původ v pohanských a židovských tradicích

Počátky velikonočních tradic najdete v dobách pohanských, kdy národy oslavovaly návrat jara, hojnosti a plodnosti. Plodnost a nový život symbolizovala právě vajíčka. Podle mínění mnoha historiků se křesťanské svátky, jako jsou Velikonoce nebo Vánoce, záměrně kryjí s původními pohanskými oslavami. Důvod je prostý. Církev chtěla pohanům pomoci se lépe ztotožnit s církevní tradicí. Jako náboženský svátek připomínající osvobození z egyptského otroctví se Velikonoce objevily poprvé u Židů. Na památku vyjití z Egypta jež Židé slaví dodnes. Každá izraelská rodina na Velikonoce obětovala mladého berana a jeho krví potřela dveře svého domu jako symbol ochrany celé rodiny. Symbol velikonočního beránka se tak přenesl i do křesťanských Velikonoc.

A proč jsou Velikonoce pohyblivým svátkem? Připadají totiž na první neděli po jarním úplňku, tedy na období mezi 22. březnem a 25. dubnem.

Polévání vodou – v některých regionech ženy a dívky polévají muži studenou vodou. Na druhý den ráno zase mohou ženy polévat muže. Někdy se místo vody používá i nepříliš voňavý parfém. Na některých vesnicích se polévá vodou také dobytek, protože podle lidové tradice polítní dobytek zajistí omlazení a sílu.

Řehťačky a klapačky – na vesnicích je tento zvyk ještě stále živý. A jaký je význam této tradice? Řehťačky a klapačky měly nahrazovat zvonění kostelních zvonů, které utichly od poslední mše na Zelený čtvrtek a znovu se rozezněly až na Bílou sobotu. V některých krajích řehťání a klapání symbolizovalo vyhánění Jidáše. Po mši chlapi a muži vyběhli z kostela a za hlasitého točení řehťaček křičeli: „Jidáše honíme, klekání zvoníme, přitom se modlíme“.

Tradiční pokrmy – pokrmů, které se tradičně objevují na sváteční tabuli, je celá řada. Velikonoční menu se liší region od regionu. Ve většině krajů se připravují mazance, jidáše, peče se beránek a velikonoční nádivka a různé pokrmy z vajec.

Mazance a Jidáše – kulatý mazanec je symbolem slunce. Dnes si pochutnáme na sladké verzi tohoto pečiva, dříve se ale připravoval ve slané verzi ze strouhaného sýra a vajec. Některé hospodyňky uprostřed mazance dělají znamení kříže. Jidáše mají podle lidových tradic tvar válečku, protože symbolizují provaz, na kterém se podle Bible Jidáš oběsil. Některé výklady ale uvádějí, že původ pečení Jidášů je pragmatičtější. Hospodyně potřebovaly spotřebovat zbytky těsta, ze kterých pak vznikaly malé Jidáše.

Beránek – má původ v židovské velikonoční tradici a je biblickým symbolem Božího stáda, o které se stará sám Pán Bůh jako pastýř. V dobách starověku a středověku se připravoval beran na ohni. Ale protože jeho maso bylo drahé, chudší vrstvy si jako náhradu masa pekly beránka ze sladkého těsta a tento zvyk se dochoval až do dnešních dob.

Pomlázka – v dobách, kdy se pomlázka nedala koupit v každém obchodě, plet si každý chlapec i muž sám karabáč z vrbových proutů. Podle tradic mají mladé vrbové proutky dívky a ženy „pomladit“, tedy zajistit mladost a zdraví. Počet stuh na pomlázce symbolizuje počet žen a dívek, které pomlázkou dostaly vyšleháno.

Vajíčka – odměnou za vyšleháání dostávají chlapi a muži vajíčka barvená, malovaná a rozličně zdobená. Zdobení mnohdy vychází z regionálních tradic. Od darování vajíček se v některých krajích pomalu upouští. Vejce mnohde nahrazují čokoládové figurky, alkohol nebo i peníze.

Koleda – velikonoční koleda je dodnes oblíbeným zvykem v každém kraji. Už nejmenší chlapečkové roztomile švitoří své „Hody, hody, doprovody...“ a ohání se malinkým karabáčem. Je ale také spousta jiných lidových říkanek. Ten, kdo koleduje s jinou, méně známou, má ve svém košíčku většinou i více vajíček nebo sladkostí.

Velikonoční nádivka – připravuje s několika druhů mas a podává se tradičně na Bílou sobotu. Její podoba se liší kraj od kraje. Vždy by ale měla obsahovat zelené byliny symbolizující příchod jara.

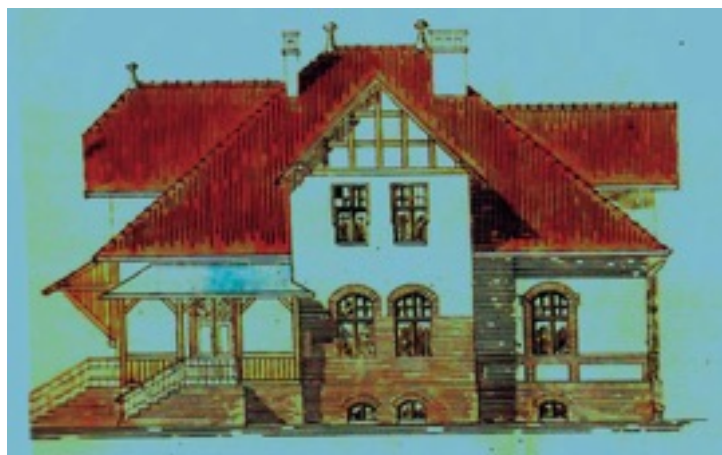
Lidové pověry a zvyky – s obdobím Velikonoc se pojila také řada lidových pověr. Nejvíce jich bylo na Velký pátek, den ukřižování Krista:

- kdo chtěl být zdrav, o Velkém pátku si před východem slunce omýval tělo ve studené vodě
- pokud chtěl závistivý soused uškodit jinému sousedu, vyspal mu před Velkým pátkem před dveře odpadky a střepy
- aby rodina držela pohromadě, vařila hospodyně na Velký pátek vejce na tvrdo, které na Velkou neděli rozdělila mezi všechny členy rodiny.

NĚCO Z HISTORIE PŮSOBNÍ RODU LICHNOVSKÝCH V CHUCHELNÉ

LESNÍ ÚŘAD LICHNOVSKÝCH

Lesní úřad chuchelenského velkostatku sídlil minimálně od poloviny 19. století v areálu bažantnice zvané Karl Max-Fasanerie u Kobeřic. V roce 1908 se kníže rozhodl přestěhovat ho do Chuchelné a postavit novou budovu v těsném sousedství zámku. Stavební projekt vypracovaný Josefem Holuschou (1865–1927) z Dolního Benešova ukazuje oblíbenou polohu pruské architektury po roce 1900 kombinující režné zdívo a světlou omítku, rezignující na jakékoliv štukové dekorace, a naopak usilující o rustikálnější charakter architektury. Cihla je využívána pro podezdívku, k armování nároží či oken. Polovalbová střecha dotváří měkkou siluetu domu. Při realizaci bylo upuštěno od zamýšleného hrázdění štítů i armování a členění fasád režnou cihlou. Štít budovy doplnil obligátní motiv dančí hlavy s parožím a terakotový erb Lichnovských s motivem vinného hroznu.

Návrh z roku 1908

Z této budovy byly spravovány lesy knížecího velkostatku. Měly rozlohu zhruba 2 300 ha a zahrnovaly polesí Bolatice, Chuchelná, Píšť a Grabówka. Polesí Chuchelná mělo rozlohu bezmála 740 ha a bylo spravováno z myslivny Háj na Restě. K lesům velkostatku patřily i dvě bažantnice, a to bažantnice Karla Maxe (Karl Max-Fasanerie) u Kobeřic a Felixova bažantnice (Felix-Fasanerie, někdy též zvaná Karl Egon-Fasanerie) na Hůrkách u Píště.

Od roku 1910 byl nadlesním zdejších lesů Rudolf Riedel (nar. 1877), původem z Grossweitzschen v Sasku. Do knížecích služeb nastoupil v roce 1902 po absolvování lesnické akademie v saském Tharandtu. Riedlova odborná kvalifikace a vyšší vzdělání vedly k tomu, že byl po válce jmenován lesmistrem, nejvyšším správcem knížecích lesů, a dohlížel tak z Chuchelné i na lesní hospodářství velkostatku v Hradci o velikosti přibližně 3 660 ha. Lesní hospodářství obou velkostatků tak mělo centrální správu a společné vedení. Riedel patřil k vysokému managementu spravujícího knížecí panství a tomu odpovídal i jeho plat. V roce 1919 představoval 16 750 marek (plus naturální deputát), což byl čtyř až pětinašobek běžného dělnického platu.

V roce 2012 Obec Chuchelná budovu bývalého lesního úřadu zakoupila od Lesů ČR, s.p. se záměrem budoucí přestavby na nový obecní úřad. Ta proběhla v letech 2015–2018 dle projektu architekta Ing. Karla Cieslara z Českého Těšína. Dančí hlava s parožím byla restaurována pasířem Pavlem Strakošem z Hradce nad Moravicí, erb Lichnovských restaurátorem Martinem Kuchařem z Vělopolí. I když dnes budova slouží komunálnímu účelu, zůstává krásným pozůstatkem historie rodu Lichnovských a jednou z dominant Chuchelné.

PRÁDELNA LICHNOVSKÝCH

V sousedství budovy lesního úřadu Josef Holuscha v letech 1909–1911 postavil objekt zámecké prádelny, která se stylově přizpůsobila charakteru vedlejší lesnické stavby. Jednalo se rovněž o dům s malebnou polovalbovou střechou s trojicí oken ve štítu. Průčelí bylo osazeno stejným terakotovým erbem rodu jako na budově lesního úřadu. Původně sloužila jako prádelna v prvním nadzemním podlaží a s bytem ve druhém patře. Pro zdravotnické účely byla budova přestavěna teprve v roce 1954. V přízemí bylo místo prádelny umístěno zdravotnické zařízení. Zubní ordinace v Chuchelné byla zřízená v roce 1955. V letech 1957–1958 byly prováděny další stavební úpravy objektu, a to přístavba sociálního zařízení a garáže. V roce 1986 se začalo pracovat na přístavbě dětské ambulance v místě přístavěné garáže. První dětské pacienty zde byli ošetřeni 16. května 1988.

Bývalá prádelna

Dne 1. 1. 1992 zde zřídil Obecní úřad v Chuchelné ordinaci praktických lékařů pro dospělé, ženy a děti jako samostatnou příspěvkovou organizaci. V roce 1992 se řešila privatizace objektu. Zastupitelstvo obce zažádalo o bezúplatný převod od státu a převedení Zdravotního střediska do majetku obce. Zároveň konkurenční privatizační projekt předložili tři lékaři poskytující zde zdravotnické služby. Okresní odborná privatizační zdravotnická komise při ONV Opava rozhodla ve prospěch ordinujících lékařů a k 1. 1. 1993 přešel objekt do jejich majetku. V srpnu 2013 oznámila ukončení činnosti dětské lékařka. V listopadu 2017 podali lékaři obci Chuchelná nabídku k prodeji budovy, následně Zastupitelstvo obce Chuchelná schválilo nákup nemovitosti. Lékaři, kteří zajišťovali zdravotní péči v obci několik desítek let, zestárlí a odešli do starobního důchodu. V roce 2018 byla vypracována celková studie rekonstrukce, tato stavební akce dostala zelenou v roce 2022. Dne 13. 5. 2022 byla podepsána smlouva o dílo s vítězným zhotovitelem na rekonstrukci celého objektu. Slavnostní otevření budovy s ukončením stavebních prací se uskutečnilo dne 4. 4. 2024. Kromě zdravotnických ambulancí, masážních a kosmetických služeb byla do zrekonstruované budovy bývalé prádelny přemístěna knihovna a zřízen byt pro lékaře. Tímto byla historická budova z roku 1911 zachráněna ve prospěch zdravotnických služeb místních občanů a širokého okolí.

ZAHRADNICTVÍ LICHNOVSKÝCH

Květena v 90. letech 20. století

V téže době založil Karl Max (1860–1928) v sousedství zámecké prádelny ještě nový parkový areál, tzv. Schlossgärtnerei čili zámecké zahradnictví. Svažité terén umožnil provést efektní terasovité uspořádání zahrady. Byly zde partie okrasné i užitné. Projekt skleníků pro pěstitelskou část vypracovala kolem roku 1911 firma Höntsch & Co. z Drážďan, která chystala projekty skleníků a zimní zahrady také pro zámek v Hradci. Dům zahradníka byl postaven z režného zdiva. Zahradnictví spravoval vrchní zahradník Friedrich Kay, původem z Elpersbüttel v Holštýnsku. Vytvořil zde překrásné části se záhony okrasných květin a keřů a dle Mechtildina přání také ovocný sad. Nejkrásnější partií byla střední terasa s centrálním altánem obrostlým popínavými rostlinami.

Pokračovateli v zahradnické činnosti v Chuchelné po roce 1945 byly podniky Zeměproduktiva, Československé státní statky a Květena. Po roce 1990 areál zahradnictví chátral a měnil majitele. V následujících letech bylo změněno jeho využití na stavební účely pro výstavbu nových rodinných domků.

Květena v roce 1999

*Dr. Jiří Jung – historik
Ing. Rudolf Sněhota – starosta*

JÁ SE VRÁTÍM... (AUTOBIOGRAFICKÝ PŘÍBĚH ANDĚLÍNA KÜFFLA Z KONCE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY)

VZPOMÍNKY PANA ANDĚLÍNA KÜFFLA (5. ČÁST)

Druhý den ráno za mnou přišel Slovák, že půjdeme kupovat krávu. Dopoledne jsme ujeli kus cesty a pak zastavili u jedné hospodářské usedlosti. Slovák, jeden kapitán a já jsme zašli za starším mužem a o krávu požádali. Muž byl ochotný a prodal nám ji. Cenu krávy vyjednal kapitán s hospodářem beze svědků, oba vypadali spokojeně. Maďarští řezníci krávu zabili, stáhli a rozčtvrtili. Maso se naložilo na vůz a jelo se dál. K večeru jsme se zase utábořili. Z krávy se uvařil pravý maďarský guláš. To byla vůně a ta dobrota! Ráno jsme opět vyrazili směrem Linec a můj spolujezdec se zeptal, zda umím rusky. V Linci se muselo na ruském velitelství vyjednat povolení průjezdu ruskou okupační zónou. Okolo poledne se delegace vydala na ruské velitelství. Po prověřování, nedůvěře a dlouhém vyjednávání se kolona dala opět do pohybu. Já jsem si však uvědomil, že jestli se mám dostat domů, nemožu s nimi pokračovat po pravém břehu Dunaje, ale musím se dostat na druhou stranu. Dobře jsem věděl, že přejít Dunaj po mostě je absolutně nemožné. To bych riskoval, že budu umístěn do zajateckého tábora, neměl jsem u sebe žádný doklad. Tam bych musel čekat na denacifikační prověrku. Byl konec války a nikomu se do zajetí už nechtělo. Já patřil mezi ty, kteří chtěli co nejdříve domů. Rozloučil jsem se s Maďary a dál pokračoval sám. Po několika kilometrech samostatného pochodu jsem narazil na skupinku bývalých německých vojáků, kteří se chytali také překročit Dunaj. Měli s převozníkem domluveno, že je za deset marek na malé loďce převez. V těchto místech byl Dunaj asi sto padesát metrů široký, hladina dosahovala až třetího povodňového stupně. Loďka byla přeplněná a špatně se ovládala. Dorazili jsme asi o kilometr dál, než jsme předpokládali. Na břehu jsem se od skupinky odpojil a opět pokračoval sám. Bylo mi jasné, že mě čeká těžký úkol. Být sám, zůstat na svobodě, sehnat si něco k jídlu, abych pochod vydržel, nebude jednoduché.

Trasu domů jsem už v duchu stokrát probral, Tann – Linec – Vídeň – Brno – Ostrava. Zhruba tisíc kilometrů jsem měl v plánu rozdělit na třiceti kilometrové úseky, které musím denně ujit. Cestu domů jsem naplánoval na šest týdnů, to znamená za ideálních podmínek do konce června. Skutečnost však byla úplně jiná, mé představy o konci války a míru se

v příštích dnech rozplynuly. Před Lincem jsem požádal o nocleh jednoho domkáře na samotě. Nechal mě přespat na seníku pod podmínkou, že jsem nekuřák. Když jsem mu řekl, že pocházím ze Slezska, utrousil poznámku: „Vy svinští Prusáci, vy jste tu válku začali“. Ráno jsem mu poděkoval, rozloučil se a dostal kousek chleba na cestu. To bylo 13. května 1945. Přes Linec jsem šel se smíšenými pocity. Stále jsem měl na sobě stejnokroj příslušníka pracovní služby RAD. Ve městě bylo plno lidí, což nebylo nic zvláštního. Byli tu uprchlíci z východu, hlavně matky s dětmi, také staří lidé. Bylo tu dost bývalých vojáků Wehrmachtu, mezi nimi mnoho invalidů. Ve tvářích všech se zračila starost, smutek a beznaděj. Většina

se nemohla vrátit domů, protože nebylo kam. Ani toto město nebylo ušetřeno bombardování před koncem války Američany. Dlouho jsem zde nevydržel a dále šel na Vídeň.

Když jsem ušel pár kilometrů za město, najednou se z křoví vynořilo několik holohlavých chlapů. Bez řečí mě začali svlékat ze šatů. Jeden mi odvazoval boty, druhý vybral z chlebníku vše, co tam bylo. Další se zmocnil mého holicího strojku včetně mýdla, žiletek a štětky. Jiný mi zase rval z tornistru deku. Byl jsem tak překvapený, že jsem se nezmohl ani na slovo. Netrvalo dlouho, když jsem uslyšel zvuk motoru a ze zatáčky vyjel americký Jeep. Chlapi se rozutekli a opět se schovali do křoví. To byla moje záchrana. V autě

seděli dva důstojníci a já je poprosil, aby mě vzali odsud. Oni však jen kroutili hlavou, že nemohou a odjeli. Nezbyvalo mi nic jiného, než se obrátit a utíkat co nejdál. Když jsem doběhl do blízkosti obydlí, zastavil jsem se, abych na sobě provedl inventuru. Boty jsem měl sice rozvázané, ale hlavně že mi zůstaly. Kabát a deka zůstaly viset na posledním řemínku a kalhoty visely jen na zadku. Konečně jsem potkal člověka a sdělil mu, co se přihodilo. Vyprávěl mi o nějakých zajatcích nebo vězňích... Pak mi ukázal nějaký domek, ve kterém bydlí místní švec a ten mi může poradit, co dál. Pomalu se začalo schylovat k večeru, když jsem zaklepal na dveře a vstoupil do dílny. U verpánku seděl človíček, typický švec. Okolo něj na zemi hromada bot a ještě dva muži. Švec mě přivítal slovy: „A zase jeden, který potřebuje školení“. Tak jsem pochopil, že ti dva mají stejný cíl jako já, dostat se domů. Řekl nám na to, že v Mauthausenu byl veliký koncentrační tábor, který byl před několika dny osvobozen. Ti vězni, kteří měli ještě sílu, odvahu a mohli se pohybovat, se rozeběhli všude po okolí. Protože nemají co na sebe a ani co jíst, rabují. Chápal jsem je. Pud sebezáchovy je příliš silný na to, aby se člověk v takové situaci choval kultivovaně. Později se ukázalo, že to, co dělali, se obrátilo v jejich neprospěch. Vězeňských oděvů se zbavovali ti, kteří měli zelené označení. To byli bývalí zločinci, na které čekal trest i po válce. Ti ostatní by udělali lépe, kdyby v táboře zůstali. Měli by alespoň nějakou stravu, postel i lékařský dohled. Ještě nám švec doporučoval, abychom se drželi ve skupinkách, ozbrojení holemi, které prý stejně budeme při pochodu potřebovat.

Doporučil nám cestu, která nás měla co nejdříve vyvést z tohoto nebezpečného pásma. Taky nás poučil, že po každé válce je stanoveno deset dnů na to, aby si lidé beztrestně mezi sebou vyřídili účty. Byli

jsme vděční za jeho rady, neboť nikdo z nás tří nebyl zkušený fontový voják. Nenechal nikoho odejít samotného, muselo se vždy počkat, až budou alespoň tři. Přespali jsme a druhý den ráno vyrazili na cestu. Mí dva společníci měli okolo třiceti let, pocházeli z Vídně a sloužili u Wehrmachtu. V duchu jsem měl z toho radost, že jsem snad v dobrých rukou. Ale jen do té doby, než po několika kilometrech začali ti dva zmatkovat. Prý, kdo ví, zda jdeme správným směrem, jestli tam, kde jdeme, je východ a zdá se nemáme dát jinudy. Po krátké hádce jsem jim řekl, že se v terénu dobře orientuji a povedu je. Po osmihodinovém pochodu lesem jsme zpozorovali nějaký ruch. Zjistili jsme, že jsme nedaleko brány toho koncentračního tábora, o kterém mluvil švec. Všude byl klid a neměli jsme pocit, že by nám hrozilo nebezpečí. Proto jsme se přiblížili až k samotnému objektu. Na tu hrůzu nikdy nezapomenu. Tolik lidských koster jen tak poházených na sebe, hrůza! Až po pádu železné opony jsem Mauthausen znovu navštívil, už jako turista. Až tehdy jsem se dozvěděl, že to byl jeden z pobočných táborů patřících k hlavnímu, kde je dnes památník. Když jsme se vzpamatovali z té hrůzy, pokračovali jsme silnicí do vesnice, která nesla stejný název jako tábor. Tam jsme byli svědky nejen pláče, ale i skřípání zubů obyvatel. Ti zažili paradoxně od vězňů, kteří ještě na tom byli fyzicky dobře, rabování a vraždění.

Ve vesnici jsme zjistili, že most přes Dunaj je v těchto místech neporušený. Jeden z mých spolupoutníků navrhl, abychom most přešli a dostali se na pravý břeh řeky. Souhlasili jsme a vydali se tím směrem. Před mostem stáli dva američtí vojáci, kteří drželi hlídku. Ti si nás vůbec nevšimli. Opodál stála otevřená dřevěná bouda a u ní stál bývalý vězeň. Ten nás oslovil polsky: „Proše pana, či pan něma jakeš lekarstvo, tu v budě umieraju

kolegovie“. Řekl jsem mu, ať se vrátí, že německý Červený kříž se o ně postará. On odpověděl v tom smyslu, že se vracet nebudou, že si zvolili svobodu. Pak jsme pokračovali dál. Vzpomněl jsem si, že nás v pracovním táboře očkovali proti různým nemocem a přál jsem si, aby to mělo ještě účinek, než se vrátím domů. Už jsme byli v polovině mostu, proti nám jel na kole ruský voják a ptal se nás: „Kuda, kuda?“ Odpověděl jsem, že na druhou stranu. On jen řekl: „Něvazmožno, něvolno“ a rozkázal, abychom nous ukázali, co neseme. Mysleli jsme si, že hledá zbraně, ale on si vybíral jen to, co se mu líbilo. Tahal jsem se celou dobu s tátovým tričtvrťovým kabátem s kožešínovým límcem, který mi v zimě sloužil jako matrace. Když ho uviděl, okamžitě po něm sápal. Chvilí jsem se s ním o něj tahal, ale když vyhrožoval, že nás hodí do Dunaje, boj o kabát jsem vzdal. Já přišel o kabát, Rakušané o hliníkové příboří. U jednoho našel nějaké vyznamenání, zeptal se „što eto“ a hodil je do Dunaje. Potom sedl na kolo a odjel. Vraceli jsme se zpátky jako spráskaní psi, ale byli jsme rádi, že žijeme a jsme volní.

Zbytek cesty po mostě jsme mlčeli a v duchu jsem litoval, že jsem poslechl Rakušáka, že na pravé straně bude bezpečněji. Byl jsem naštvaný, že jsem přišel o tátův kabát a nemohl jsem se s tím smířit. Bylo už pozdní odpoledne, ale zpět do Mauthausenu se nám nechtělo. Vybrali jsme si cestu z města ven. Když jsme se blížili k poslednímu domku, zahlédli jsme, že u něj stojí stůl a u něho sedí nějakí muži. Na vzdálenost asi třiceti metrů jsme zůstali stát. Došlo nám, že zde sedí, aby vybírali „mýtné“, nebo příchozí obrali o věci, které by se jim hodily. Jeden z mužů zpozoroval, že nechceme jít dál, přišel k nám naproti a ptal se rusky, jestli nemáme tabák či cigarety. Odpověděl jsem, že nic nemáme a rychle jsme se vraceli zpět. Já jsem u sebe nějaké cigarety měl. Nekořil jsem, ale měl jsem je jako zásobu na výměnu za jídlo. To bylo moje poslední bohatství, o které jsem nechtěl přijít. Chýlilo se k večeru a na noc jsme se na cestu vydat nechtěli. Společali jsme na to, že přespíme na nějakém statku. Podařilo se nám to na počtvrté, kdy jsme u vstupu do domu zaslechli německou řeč s rakouským přízvukem. Když jsme vešli dovnitř, zeptali jsme se, zda bychom zde mohli přenocovat. Zeptali se nás, odkud jsme. Protože se dívali na mě, odpověděl jsem, že ze Slezska a ti dva z Vídně. Ihned začali svým krajanům vyčítat, že byli příslušníky Wehrmachtu, bojovali za Hitlera a nacistické Německo, tím pádem proti Rakousku. Oni, že se postavili na odpor, proto byli vězněni a mučeni v koncentračním táboře. Bylo

to nepříjemné, ale měl jsem pocit, že se mě to netýká. Nakonec nám sdělili, že můžeme přenocovat, ale mimo dům. Dali nám k dispozici seník. Donesli nám mísu guláše se slovy: „My, sociální demokraté, jsme lepší než nacisté“. Popřál nám dobrou chuť a řekl, že zítra pojedou autobusem do Vídně, kde budou slavnostně přivítáni jako bojovníci za svobodu. Jeden z mých druhů se zeptal, zda by se s nimi mohli svést. Dostal ráznou odpověď, že zrádce s sebou vézt nemohou. Začal jsem se zabývat myšlenkou, že ráno nastoupím cestu domů sám. Než jsme ulehli, šel jsem se umýt ke kašně s tekoucí vodou, která stála uprostřed nádvoří statku, obestavené budovami. Pomalu jsem se osvěžený vracel od kašny. Na lavici u zdi chléva seděli dva bývalí vězňové a volali na mě, abych si přisedl. Rozhovořili se o hrůzách, které v koncentráku prožili. Žádali mě, abych o tom všude mluvil, že na taková zvěrstva se nesmí zapomínat. Až později vycházelo najevo, že takové lágry stavěli i Rusové. Prakticky celý sektor, který osvobodila Rudá armáda, byl po válce jeden lágr obehnaný ostnatým drátem pod napětím nebo betonovou zdí. Hlavně v padesátých letech byli vězňové ti, kteří měli jiný názor, než si přál režim. Československá armáda a její pohraniční psi hlídali hranice na západ a za každého zastřeleného nebo chyceného člověka byli vyznamenáni. Mnohdy stačilo, aby s e v blízkosti hranic člověk jen pohyboval.

Se zájmem jsem jejich vyprávění poslouchal, když na dvůr vešel menší ruský voják. Rozhlížel se, jako by někoho hledal. Pak vešel do obytné budovy. Po chvíli přišel druhý rudoarmějec. To, co následovalo, bylo jako v nějakém filmu. Do domu vešel ještě třetí voják, který zůstal sát na schodišti a pozoroval dvůr. V tom se prudce otevřely dveře a v nich se objevil vysoký chlap, kterému na zádech visel malý ruský voják. Držel ho zezadu za krk a druhý voják ho držel za ruku. On měl ale velkou sílu a podařilo se mu dostat až ke kůlně. Malého Rusa shodil ze zad a hodil ho mezi vozy. Totéž udělal i s druhým. Slyšeli jsme, jak těla narazila do bočnic vozů. Pak se otočil a utíkal přes dvůr. Důstojník, který stál u domu, však jeho běh zbrzdil dobře mířenou ranou z pistole. Muž se otočil o čtyřicet pět stupňů a běžel k lavici, na které jsme seděli. Bylo to asi patnáct metrů a důstojník ho ještě trefil čtyřikrát do prsou. Doběhl téměř až k nám. Moje oči zachytily jeho pohled, jako by chtěl něco říct, opřel se rukama o zeď a padl k zemi. Mělo to všechno tak rychlý spád, že člověk nebyl schopen ani přemýšlet. Mezitím vylezli ti dva z kůlny a jeden

z nich ještě vystřílel na mrtvého dávku ze samopalů. Po střelbě se objevil na dvoře americký voják, ale vzápětí odešel. Důstojník nám nařídil, abychom mrtvé tělo odnesli za statek na hnojiště.

V mžiku se tu seběhlo několik mužů, kteří začali mrtvého šacovat. Jeden mu stahoval boty, druhý mu z kapsy vytáhl tučnou peněženku, třetí mu z ruky rval náramkové hodinky. Jen tu prostrílenou košili nikdo nechtěl. Když jsem se na něho díval, poznal jsem v něm člověka, který chtěl asi před dvěma hodinami po nás cigarety. Zeptal jsem se, kdo to vlastně byl. Tušil jsem, že se nejednalo o vězně. Nebyl holohlavý, jen měl krátce, na ježka zastřížené černé vlasy. Polák mi odpověděl, že to byl Ukrajinec, bývalý kápo z koncentráku. Ukázal na protější svah a řekl, že tam leží mnoho vězňů, které on zabil. Vrtalo mi hlavou, jak se dostal mezi rakouské vězně. Myslím, že ho vězňové nalákali a připravili pomstu. Vždycky to přirovnávám ke kolotoči, který, ač již vypnutý, se ještě setrvačností chvíli točí. Smrt byla všudypřítomná a lidé si na ni v průběhu války přivykli. To, co jsem viděl, bylo špatné, ale šel jsem spát, aniž bych o tom dále přemýšlel.

Když jsem se po otevření hranic rozhodl navštívit všechna místa, kterými jsem prošel, zastavil jsem se dvakrát na tomto statku. Dozvěděl jsem se, že majitele odveklí Rusové a už se nikdy nevrátil. Nebyl voják, nebojoval, a přesto na konci války zahynul.

Mé rozhodnutí uzrálo a ráno jsem nastoupil cestu domů. Bylo mi jasné, že se musím vyhnout komunikacím a osadám. Po hodinovém pochodu jsem narazil na skupinu deseti mužů, kteří měli stejný cíl, dostat se co nejrychleji domů a nestrávit několik dlouhých roků v zajetí. Všichni měli na sobě civilní oblečení, které někde vyměnili nebo vyžebra-

li. Podle chování a jejich ostražitosti se jistě jednalo o bývalé frontové vojáky. Batohy měli plné a na nohou okované horolezecké boty. Připojil jsem se k nim a za pochodu se zeptal, zda se k nim mohu připojit. Bez řečí, jen kývnutím hlavy, souhlasili. Šli jsme mimo silnici a k večeru jsme došli k osamělému statku, kde jsme přespali. Ten den jsme ušli okolo čtyřiceti kilometrů. Druhý den ráno se brzy vstávalo. Zahlédl jsem, že vedoucí skupiny živě diskutoval s hospodářem. Mimo jiné jsem zaslechl, jak říkal, že ten kluk s nimi nemůže dál a požádal hospodáře, aby si mě tady nechal. Vedoucí skupiny si mě zavolaal a řekl mi, jak se s hospodářem domluvil. Ten pak za mnou přišel a ptal se, zda umím sekát trávu kosou. Odpověděl jsem, že neumím, ale že se to naučím. Vzájemně jsme se představili, nabídl mi tykání a řekl, že se jmenuje Leopold, ale říkají mu Pudl. Měl okolo čtyřiceti let a na pravé ruce mu chybělo tři a půl prstu. O ty přišel na cirkulárce a tento handicap ho zachránil od narukování. Skupina mužů odešla a já se stal na čas platným členem domácnosti. Tu vedla Pudlova sestra Marie, které jsem říkal „tante“. K dobytku byla služebná, které bylo dvacet sedm let, a také se jmenovala Marie. Docela s radostí jsem přerušení svého pochodu přivítal. Bylo teprve 16. května 1945 a situace byla ještě příliš revoluční a nebezpečná. Hospodářská usedlost se jmenovala Hinterbergen, což v češtině znamená Zákopečný. Katastrálně přináležela k městu Brain na Dunaji, patřila arcibiskupství a Pudl tam dělal správce. Pojmenování usedlosti bylo příznačné, neboť se k ní šlo po úzké klikaté cestě, na jejímž konci se musel překonat hustý lesní porost. Cesta se pak stočila za kopec a najednou se stálo před vraty hospodářství. Přestože usedlost byla kryta svahy a stromovím, svítilo na dvůr celý den

slunce. Celkově jsem měl z této usedlosti dojem, že se tu před sto lety zastavil čas. Nebyl tady zaveden ani elektrický proud. Koryto u chléva, kterým protékala voda, bylo ze žuly a zásobovalo celé hospodářství. Ve chlévě stálo deset kusů skotu, dva páry tažných volů, čtyři dojně krávy a dvě telata. Že tu jsou i prasata jsem zjistil později.

Pudl mi hned první den řekl, co smím a co ne. Respektoval jsem vše, co mi bylo přikázáno. Mělo to svůj význam. Také pracovní nástroje a stroje pod kůlnou byly dřevěné. Vozy byly vybaveny na klancích dvěma menšími náhradními koly. Zaujal mě také lis na ovoce. Byl celý ze dřeva, matice i vřeteno. Hned vedle lisu se vcházelo do sklepa, ale tam jsem měl zákaz vstupu. Ve stodole stála jednoduchá mlátička, která pouze oddělovala zrní od klasů. Burdak se říkalo stroji, který zase odděluje zrno od plev. Sedlák vlastnil i řezačku slámy. Stroje se poháněly žentourem, což byla ekologicky čistá pohonná jednotka. Je to vlastně planetové z litiny vyrobené kolo o průměru jednoho metru. Shora je kryto dvěma oji usazenými pod úrovní na mohutném kluzném ložisku. K ojim se zapřáhala tažná zvířata, nejčastěji volí, kteří chodili stále dokola a uváděli v pohyb ozubené kolo. To zase uvedlo v pohyb malé ozubené kolečko na hřídeli, na jehož konci byla řemenice, která poháněla daný stroj. Funkci stroje jsem popsal proto, že dnešní mladá generace už nic takového nevidí, snad jen v muzeu. V obytném domě byla kromě jiných místností velká kamna. Mě ubytovali v malé podkrovní světničce. Tady jsem našel poklad ve formě knih. Byli mezi nimi i „mayovky“, které jsem dychtivě četl. V době války na trhu nebyly a kdo je vlastnil, ten by je nikomu nedal.

Hned první den mi Pudl popsal mou pracovní náplň. Poklízet dobytek, zásobit chlév slámou, senem i zeleným krmením. To jsem musel sám nasekat a na trakaři dovézt. Že bych byl zdatným sekáčem se nedá říct, ale už jsem si to doma několikrát vyzkoušel. Horší to bylo s klepáním kosy. To mi moc nešlo, protože se u nás kosa dala sundat, kdežto zde byla připevněná na košisko. Nevzdal jsem to, a po pár dnech jsem přišel, jak na to. Také mi byl přidělen jeden pár volů, se kterými jsem pracoval na poli a staral se o ně. Volí jsou vykleštění býci, jsou mírní, silní, ale pomalí a hloupí. Jejich zapřahání do vozů se lišilo od toho, jak se u nás zapřahali koně nebo krávy. Musel jsem se to naučit. Na krk se dala volům vytvarovaná kláda, uprostřed které byl otvor pro oje. Kláda se upevnila řemínky na rohy zvířat. Do otvoru

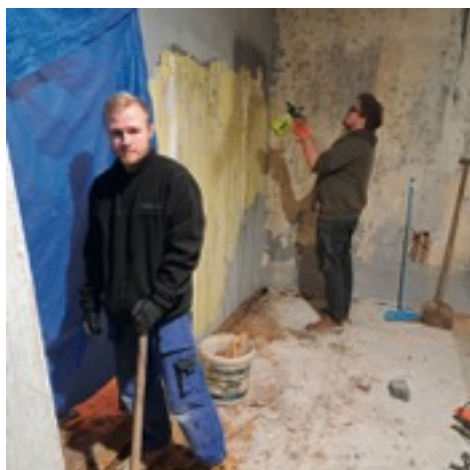
na oji se zasunul dřevěný nebo železný čep a mohlo se vyrazit. Opratě se nepoužívaly. Levý vůl byl takzvaný náruční, jen toho mohl vozká řídit pomocí provazu. Voli se nedali dřív do pohybu, než jsem na ně zavolal „hy fire“, což znamená „vpřed“. Jakmile jsem přestal volat, zůstali stát. Divím se, že jsem od stálého volání neochraptěl. Za čas jsem také pochopil, proč jsou na vozech dvě malá kola. Ta sloužila k tomu, aby se při sklizni sena v kopcovitém terénu vůz nepřevrátil. Podle potřeby se dala vyměnit a udržovat v rovnováze.

Po jedné celodenní senoseči jsme se vrátili unaveni na statek. Pudl zašel do sklepa, do kterého jsem já neměl přístup. Přinesl dva půllitry jablečného vína a jeden mi nabídl. Moc mi to chutnalo, jenže po chvíli se mi před očima točil celý svět. Nebyl jsem zvyklý na alkohol. Když jsem byl příště opět vínem odměněn, raději jsem ho ředil vodou z koryta. Práce na statku nebrala konce. Pracovalo se od nevidím do nevidím. Když jsem byl se svými povinnostmi hotov, byl jsem vždy k ruce hospodáři. Dělal jsem to rád, nemohl jsem si na nic stěžovat. Měl jsem střechu nad hlavou a jídla dostatek. Na snídani bývalo mléko nebo bílá káva – žitovka, k tomu chléb s máslem. Na oběd zase polévka, která stála na stole v míse, a my si jí nabírali do dřevěných talířů. Maso se konzumovalo převážně uzené, k tomu brambor nebo knedlíky a zelí. K večeri se podával chléb s máslem a domácím sýrem nebo maštěné brambory a podmáslí nebo kyška. Občas hospodyně uvařila bramborové knedlíky plněné uzeným masem. Zabíjačky se prováděly asi ve spěchu. Kůže se pořádně neoškrábala, a tak někdy z knedlíků trčely štětiny. Také mi chutnala takzvaná císařská smaženice – kaiserschmarn, trhanec politý malinovou šťávou. V krbu se topilo dubovým dřevem, kouř stoupal

nahoru přes podkrovní místnost, kde byl komín, ve kterém viselo maso. To se tím pádem stále udílo.

Zažil jsem zde mnoho nečekaných situací, mezi které patří i tato. Jednou ráno jsem přišel do chléva a zůstal stát ve dveřích jako přikovaný. Hned u první krávy byl u zadní nohy ovinutý had. V klidu vysával z vemene mléko a druhý se plazil k další krávě. Celý vystrašený jsem utíkal za Pudlem a překotně mu situaci popisoval. Ten se jen usmál, mávl rukou a vysvětlil mi, že to jsou slepýši, kteří mi neublíží. Jsou prý zabydlení ve zdi u hnojiště, občas v poledne vylezou a vyhřívají se na sluníčku. Před válkou je střílel, ale teď nemůže zbraň používat. V neděli byl krásný sluneční den. Sedl jsem si naproti zdi, o kterou se slunce opíralo. Nebyla zděná, ale skládaná z plochých kamenů a jejím účelem bylo držet hnůj, aby nesjížděl ze svahu. Byla deset metrů dlouhá, dva metry vysoká a silná okolo jednoho metru. Vyhřívá jsem se na sluníčku a pozoroval dvůr. Netrvalo dlouho a hadi vylezli na sluníčko, aby se vyhřáli. Šel jsem si je v klidu prohlédnout. Měřili skoro dva metry a silní byli až šest centimetrů. Když jsem si je prohlížel, uslyšel jsem prasečí zakviknutí. Zpozorněl jsem, protože prase na statku jsem nikdy neviděl, jen ve formě masa na stole. Šel jsem po hlase a našel důmyslně maskované prasečí chlívky, už asi z předešlých let. Rakousko bylo skoro ve válce, a tak lidé museli přemýšlet, jak se uživit a neodvádět povinné dodávky masa.

Regina Olejáková, bývalá kronikářka obce Chuchelná, 2015

Vážení a milí čtenáři, jménem všech členů Muzea Chuchelná Vám chci popřát v novém roce 2025 hodně zdraví, štěstí a pracovních i osobních úspěchů. I na letošní rok si náš Klub připravil plán akcí, kterými chce propagovat obec Chuchelnou i svou činnost nejen na Muzeu, ale také v celé České republice i v zahraničí. V minulosti jsme provedli, v rámci svých možností, celkovou rekonstrukci objektu. Rok 2025 začal, a my pokračujeme s rekonstrukcí

expozice našeho muzea. Rekonstrukce je náročná, ale je realizovatelná. Expozice bude kompletně opravená a vybavená novými exponáty z období druhé světové války. Kromě oprav na našem muzeu jsme nový rok začali i první vojenskou ukázkou z druhé světové války u našich sousedů v Polsku. Vojenská ukázka pojednávala o bitvě o Miechowice 1945. Ukázka byla velmi dynamická a také velice autentická. Kromě dobových uniforem mohli diváci také vidět i tehdejší vojenskou techniku od slavného ruského tanku T-34 až po německé stíhače tanku Marder 3. Z dobové vojenské techniky byl k vidění i náš muzejní obrněný transportér SDKfz 222. Otevření letošní sezony Muzea je naplánováno začátkem května a budete o něm samozřejmě informováni.

Kamil Himler – ředitel Muzea Chuchelná

Ve městě Hlučíně, které můžeme vnímat jako nenápadné předměstí Ostravy, se nachází renesanční zámek. Vlastně to ani není celý zámek, ale jen jeho polovina, protože větší část v 19. století jeho majitelé ubourali. A také nejde úplně poznat, že zámek má renesanční původ, to ale není podstatné. Důležité je, že se na zámku nachází muzeum. Pokud bychom jej chtěli charakterizovat, pak musíme konstatovat, že je docela malé, někdo by možná řekl, že titěrné. Zkrátka: má malou tradici, letos oslaví 20 let, má malé sbírky, má málo výstavního prostoru a málo zaměstnanců. Možná právě kvůli tomu se snaží dělat věci jinak. Neomezuje se na zavedená schémata, ale usiluje o to, aby lidé vnímali pod pojmem muzeum něco jiného než zaprášené vitríny, staré harampádí, neodbytné základy dotýkání a bezbřehou nudu. Proto se Muzeum Hlučína obrací směrem k veřejnosti, školám a vůbec vůči lidem v regionu, jehož paměť má pomáhat zachovávat. Kromě produkce výstav, knih a časopisů muzeum vytváří nejrůznější vzdělávací materiály, školní pomůcky a edukační filmy. Nabízí pestrou paletu vzdělávacích programů, které se neomezují jen na muzejní expozice, ale jsou realizovány kdekoli na Hlučíně. Důležitou rolí muzea je sběr vzpomínek hlučínských pamětníků, naším partnerem je moravskoslezská sekce Paměti národa. Muzeum okolo sebe shromažďuje komunitu zdravých patriotů. Společně chceme vytvářet u zdejší populace zodpovědný vztah k Hlučíně.

Staré věci patří do muzea!

Máte doma staré věci a váháte, zda je vyhodit? Již nemusíte! Nabídněte je Muzeu Hlučína. Vaše nepotřebné věci se mohou stát součástí sbírky budované na profesionální úrovni už dvacet let.

Muzeum Hlučína má zájem o drobné předměty z domácnosti, vybavení řemeslnických dílen, nábytek, hračky, oděvy, obuv, fotografie, listiny, vysvědčení, diplomy apod. Do našeho depozitáře hledáme i exponáty dokumentující proměny životního stylu v průběhu 20. století až do nedávné současnosti a předměty spjaté s hlučínskými podniky.

Při výběru se nemusíte namáhat – naši odborníci přijedou až k vám a poradí, jak postupovat dál. Nabízené předměty převezeme do muzea na naše náklady a vystavíme vám doklad o jejich převzetí. Exponáty, které jste měli doma a s nimiž jste strávili část života, tak budou moci obdivovat návštěvníci na některé z budoucích výstav.

Kateřina Korchanová
správce depozitáře

Muzeum Hlučína
608 880 851
korchanova@muzeum-hlucinska.cz

INZERCE

Sběratel s více než 30-ti letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu

Např: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti . Platím vždy hotově na místě.
Nejlepší ceny od sběratele!

Marek Koky
728 109 626

2025 STAVĚNÍ MÁJE

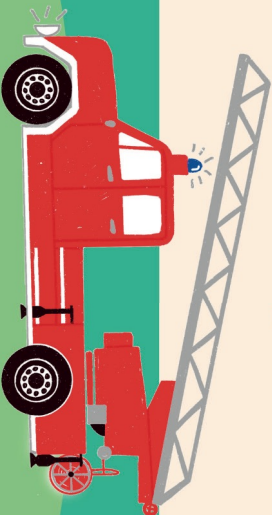
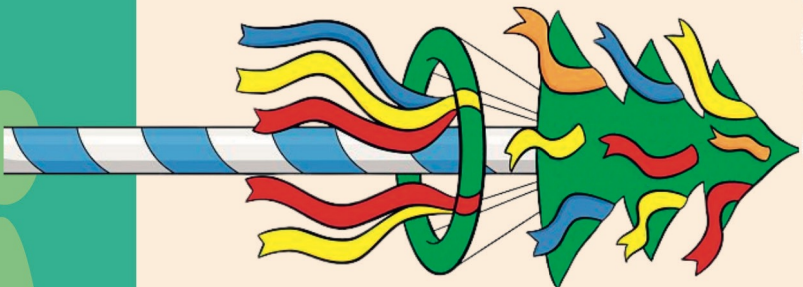
V sobotu 26.4.2025

od 15:00

Hasičská zbrojnice Chuchelná

Těšit se můžete na bohaté občerstvení a věcnou tombolu. Pro děti bude připraven skákací hrad a projížďky hasičskými auty. K poslechu a tanci zahraje stejně jako loni DJ Vojcek.

Srdčně Vás zve
Sbor dobrovolných hasičů
Chuchelná

HARRYJ ANNAK.

SLAVNOST CHUCHELNÁ

18. 7. 2025

17:00

AC/DCZ
www.acdcz.cz

CHUCHELNÁ HRŠTĚ A CUKRÁRNA · BOLATICE BAR (C) · PETR DEPTA (602 759 005)
OPAVA ABC BARVY (777 713 993) · SLUNA · DOLNÍ BENEŠOV HRŠTĚ · KOBEŘICE OÚ
OSTRAVA INFOCENTRA · KRAVAŘE PRŮMYSLOVÉ ZBOŽÍ · PIŠŤ DŮM & ZAHRADA
HLUČÍN KOZLOVNA · MIROSLAV BEDRUNKA (602 568 356)

PŘEDPRODEJ 500 Kč · NA MÍSTĚ 600 Kč · KONEC PŘEDPRODEJE 17.7.2025

Děti do 140 cm vstup ZDARMA • Afterparty DJ Martin Hradečný

